

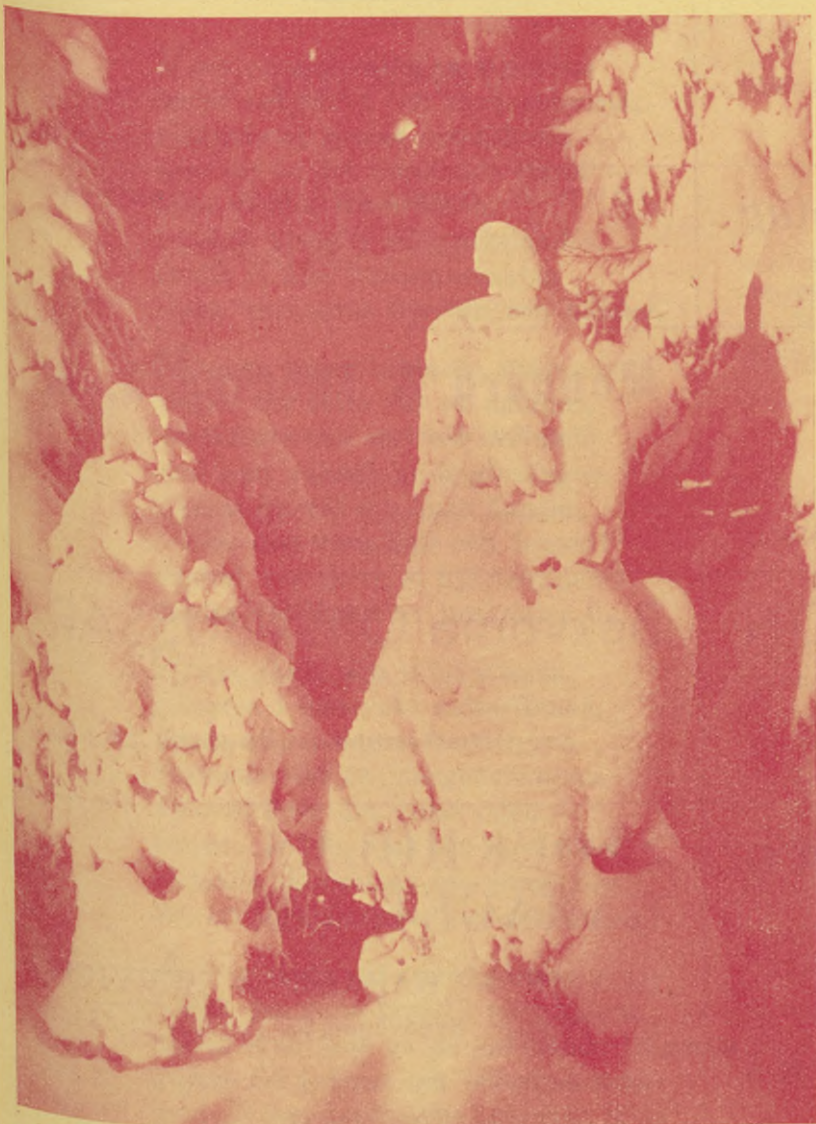
Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Status

RIKSORGAN FÖR SVERIGES LUNGSJUKA

GRANAR I SNÖ

Jul- och Nyårsnummer

•

Bidrag av:

Hjalmar Bergman,
Ivan Bunin,
Anders Eje,
Viktor Myrén,
Carl Möller,
Gösta Segercrantz,
Karl Östman m. fl.

•

Illustrationer:

Torsten Sandberg.

N:r 8 1938

PRIS 1 KR.

Det ekonomiska hälsomedlet

som rekommenderas

deras av läkare

Sanimalton

gör frisk

gör stark

Det svenska, vetenskapligt sammansatta näringsmedlet, som av 1.000-tals personer erhållit det högsta erkännande. Mera kraft för mindre utgift.

Pris för 1/1 burk 4:—, 1/2 burk 2: 50,
1/4 burk 1: 50.

Finnes i speceri-, frukt- och sjukvårdsaffärer, färg- och droghandlare samt å apotek.

Tillverkas endast av

A.-B. FENNIA - STOCKHOLM

VÄRMELEDNINGSAKTIEBOLAGET **CALOR** STOCKHOLM

Värmeledningsanläggningar - Maskintvättanläggningar
med maskiner av egen tillverkning.

LANDETS STÖRSTA URVAL I
RESEFFEKTER och DAMVÄSKOR
finner Ni hos

VÄSKAN Kungsgatan 23
Filiabler: Norrmalmstorg 1 • Götgatan 23

Ivar Paulsson Aktiebolag

Banérsgatan 43 - Stockholm - Tel.: 62 34 33, 62 34 80
MARMORTOL • PARKETTGOVLV • TRÄBETONG

JOHN W. HEMLINS MEK. VERKSTAD
Malmskillnadsgatan 34 B
S T O C K H O L M

Utför experiment- och andra finmekaniska arbeten

Vackra Enrumsmöbler i ek och björk
Kompletteringsmöbler, Mattor, Sängkläder, Gardiner,
Armatur m. m.

CONRAD ÅHLBERG

7 Bryggaregatan — Tel. 23 04 75

BILLIGA PRISER

KREDIT ORDNAS

Monberg & Thorsen A.-B.

60 Kungsgatan 60 - STOCKHOLM

BROBYGGNADER

Hamnanläggningar — Grundläggningar
Silo- och Fabriksbyggnader

OTTO PETTERSON

Försäljning av Kött, Fläsk och Charkuterivaror
SMÖR - OST - ÄGG m. m.

Stor sortering Humana priser
Telefon Tumba 64 o. 380

Bekväma OMNIBUSSAR

uthyras för sällskaps- och turistresor

Trafikaktiebolaget Stockholm—Björknäs
Tel. Skuru 23

FABRIKSBLANDAD • BETONG •

A.-B. BETONGINDUSTRI

Hornsbergsvägen 16 - Stockholm

Telefon: Växel 23 35 30

STOCKHOLMS- GARAGET A.-B.

BENSIN — GARAGE — SERVICE

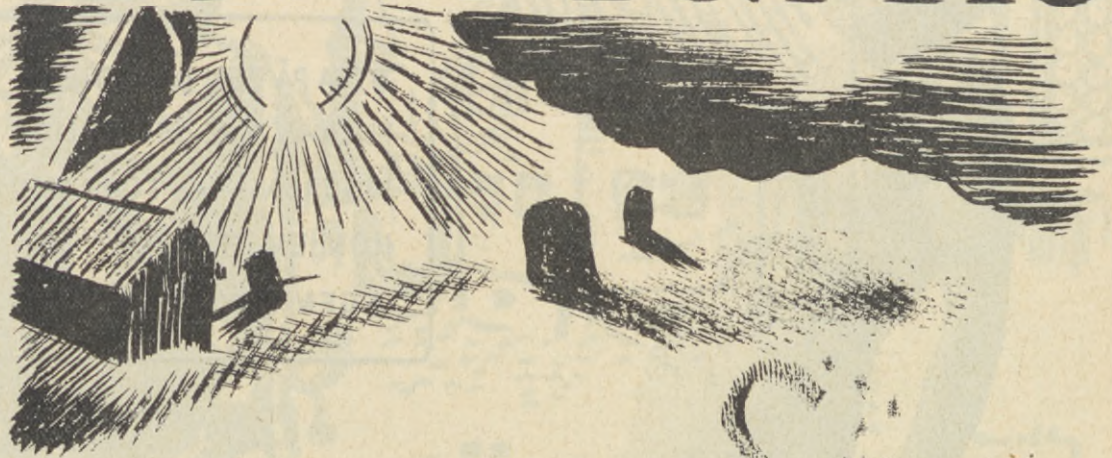
Huvudkontor: Sveavägen 33 Telefon 11 34 25

GARAGEN: Pontonjärg. 28 Tel. 50 38 78
Tomtebog. 1 „ 31 78 50
Torsgatan 42 „ 31 78 50
Alströmerg. 25 „ 50 60 16
Celsiusgatan 6 „ 50 11 52

ÖKENVÄGAR

AV
VIKTOR
MYRÉN

Voro vi alla trötta av striderna
under bekymret och vardagsbruset,
mäktade ej genom orostiderna
ögat att se det flämtande ljuset —
buro vi alla resedräkten,
irrande kring i ödemarksländer,
skulle vi åter i morgonväkten
finna varandras hjärtan och händer.

Minnets toner ledde de svävande
stegen till rätta för så många,
barnarösternas sorl och bävande
ljud som vaknat av änglasången.
Räckte du väl din ovän handen,
trodde den vara kall och frusen?
Undret var skett, si hjärtebranden
tändes vid lågan av juleljusen...

Rivna såren och oförrätterna
glömdes i hänryckt mötestimma,
vilsen steg i ödemarksnätterna
klarnade likt en morgonstrimma.
Jämväl över din villas öden —
klarare än det ljus du förnimmer,
bådande skimret av morgonglöden,
låg ett förklarings rosenskimmer.

Aldrig skola väl orosvägorna
släcka den sista brand i vårt hjärta,
aldrig skall tron av de skälvande frågorna
piskas till lydnad och tvivelssmärta,
tron på den kraft, som hänryckt höjer
smärtans och lidandets lov ur gruset,
tron på den makt, som ödmjukt böjer
knä vid det aldrig slocknande ljuset.

Ni mår bättre, sover bättre, känner Er mindre trött och irriterad — ser bättre ut — om Ni har en smula hull på kroppen

"TITTA PÅ DEN DÄR STILIGA FLICKAN MED DEN FYLLIGA FIGUREN — FÖRR VAR HON EN "BEN-GET", SOM INGEN BRYDDE SIG OM."

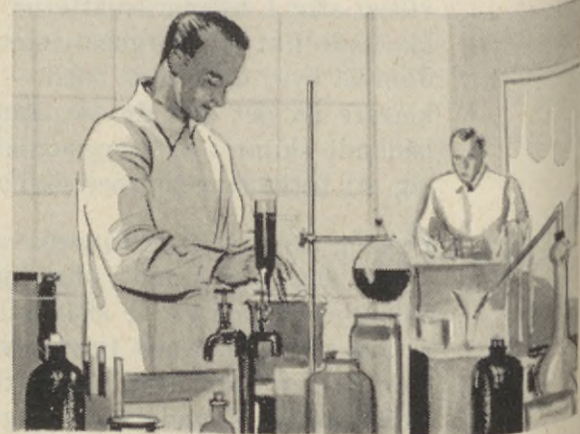

En alltför mager människa är ofta ytterst nervös — sover illa — känner sig ständigt trött och nere. Är Ni en "benget", som plågas av Er kantighet, Er glåmighet, Ert "frusna utseende"? Börja då med Vi-ta-malt och Ni ökar i vikt, känner Er friskare, gladare — njuter av härliga "sovnätter". Vi-ta-malt är ingen medicin, utan näring i starkt koncentrerad form, som har en underbar förmåga att fort hela nerverna. Hand i hand med att Ert nervsystem sättes i skick, tillgodo-gör Ni Er födan på ett annat sätt och snart har Ni de klädsamma, fylligt slanka linjer, som Ni aldrig trodde Ni skulle få. Ni blir nöjdare, lyckligare — trivs bättre med livet.

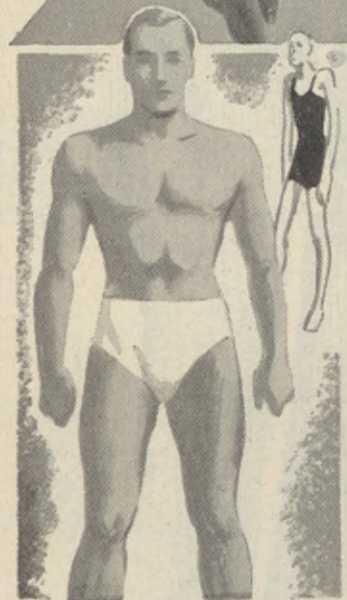
Ni dricker Vi-ta-malt!

Tag 2 à 3 teskedar Vi-ta-malt i ett glas mjölk, vatten och grädde, i en kopp te eller kaffe. Vi-ta-malt är underbart gott och dess rika vitaminhalt är av speciellt stor betydelse för "uppbyggnadsarbetet" inom kroppen. Vi-ta-malt är ytterst lättsmält och tåles även av känsliga magar.

Gå in i närmaste apotek, speceri, sjukvårds- eller kemikalieaffär och börja med Vi-ta-malt IDAG! 1/2 burk 4:50, 1/1 burk 7:25. — Nuray Company, Sveavägen 27, Stockholm. Säljes i Finland å apoteken under namn av Vi-ta-ma.

Vi-ta-malt är vitaminrik näring för vuxna och barn. Innehåller A, B, C och D-vitaminer, kalk och fosfor, sammansatt under vetenskaplig kontroll.

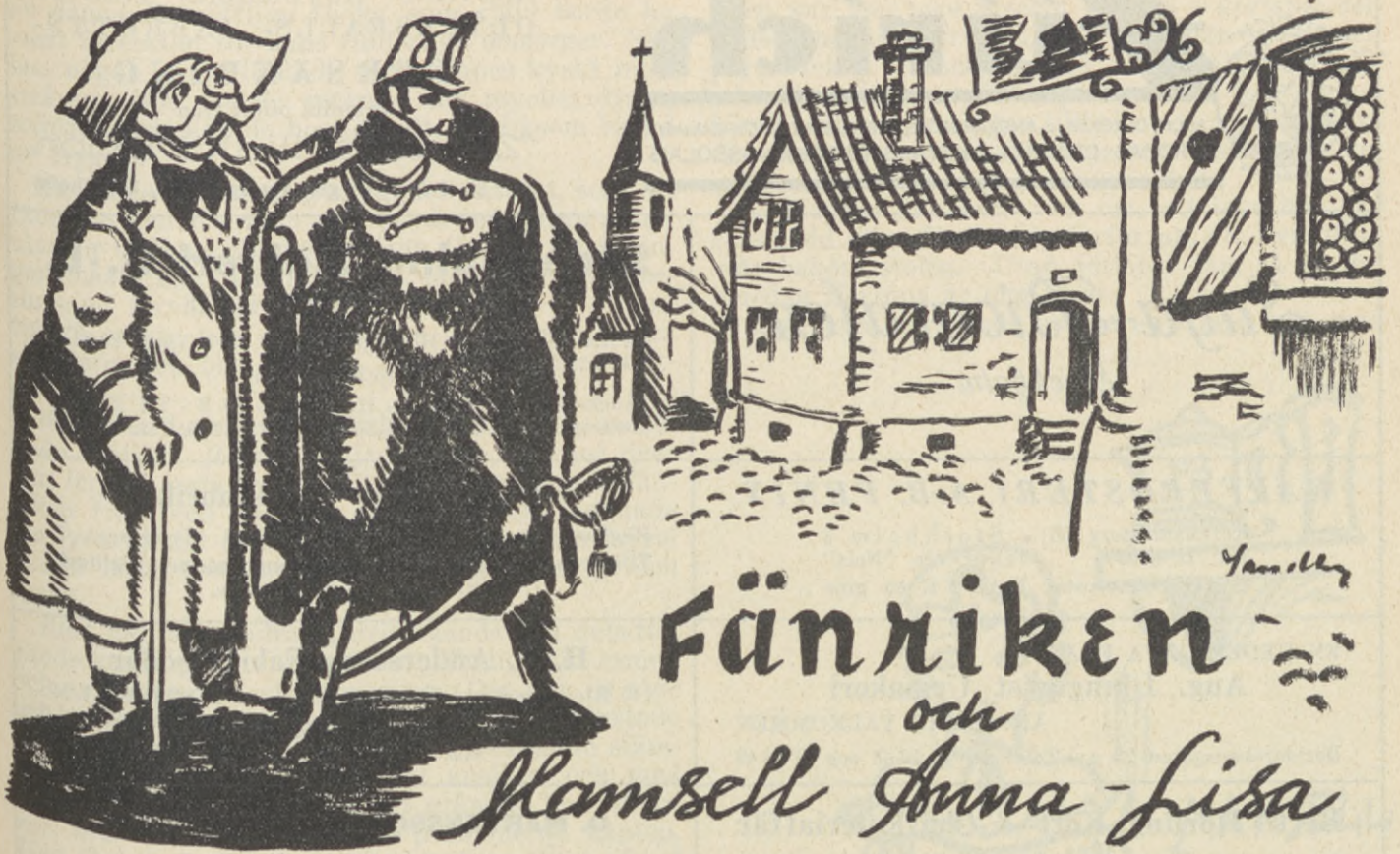

Bli manligare!

Skaffa Er styrka och god muskulatur, en sund och harmonisk kropp genom Vi-ta-malt. En spenslig, klen man är ofta tafatt — blir sedd över axeln. — Vi-ta-malt förhjälpas honom till pondus — framgång.

Drick hälsa - drick
VI-TA-MALT

Fänriken

och

Mamsell Anna-Lisa

Av Hjalmar Bergman

Det var väl femte gången fänriken gick förbi Gyllene Vimpelns smårutiga fönster. Han marscherade som en ung knekt anstår med stora, manhaftiga steg. Men hans sinne var ingalunda frimodigt, vilket man kan förstå därav, att han även den sjätte gången strök förbi porten utan att våga stiga in i källaren Gyllene Vimpeln.

Fänriken var från landet, hit till sjöstaden hade han kommit för att finna någon lägenhet till Stockholm. Fänriken hade icke haft bättre tur än att han måst vänta fyra dagar på den där lägenheten. Och när den fjärde dagen var inne, steg han likväl icke ombord och seglade icke till Stockholm. Ty under tiden hade fänriken svårigen förälskat sig i mamsell Anna-Lisa, skänkmamsell på källaren Gyllene Vimpeln.

Därmed var i och för sig icke någon stor olycka skedd. Fänriken hade femhundra riksdaler i sitt schatull och kunde väl spendera några dagar och något mynt på resan. Han hade således icke gjort sig något samvete av att försumma den billigare sjöresan. Antingen kunde han taga posthästar

ända upp till Stockholm — eller — och det tilltalade honom mera — i lugn och ro förbida nästa lägenhet. Under tiden fanns det ingenting, som hindrade honom ifrån att ägna mamsell Anna-Lisa sin ärbara hyllning. Helst som Gyllene Vimpeln nu på nyåret var föga besökt. I fönstersmygen åt gårdssidan satt man så alldeles förträffligt i skymundan. Och kunde till och med drista sig till att taga Anna-Lisas hand.

Helt och hållet utan erotisk erfarenhet var han ju icke i trots av sina aderton år och sin splitternya fullmakt. Tvärtom trodde han sig känna könet rätt väl. Därför hade han också redan vid första ögonkastet förstått, att mamsell Anna-Lisa ingalunda var någon vanlig liten värdshussnärtä. Det var icke fåfängt pladder och lätt sinnigt skratt, som utgick från Anna-Lisas mun. Hon kunde tala med så milt förstånd som någonsin kära mor själv. Men på samma gång fanns det i hennes röst en melankolisk och oändligen blid ömhet, som gjorde fänriken ganska förvirrad. Det kändes mycket svårt och förödmjukande att begära upppassning

"Zürich"

ALLM. OLYCKSF. o. ANSVARSFÖRSÄKR. A.-B. I ZÜRICH (Schweiz)
EUROPAS STÖRSTA ANSVARSFÖRSÄKRINGSBOLAG

meddelar på förmånliga villkor
ANSVAR- AUTOMOBIL- TRAFIK-
OLYCKSFALLS- INBROTTS-
FÖRSÄKRING

Infordra offert från

"Zürich"s filialdirektion

Tel. 23 29 20 Birger Jarlsgatan 8, Stockholm

Saga-Biografen

Stockholm

Södermalms Slakteri A.-B.

Kött- & Charkuteriaffär

Fabrik och kontor: Hornsgatan 66 B. Tel. Växel 23 02 50

Försäljningslokaler:

Långholmsgatan 12-14 - Hornsgatan 66 B - Tel. 23 02 50
Sveavägen 135, Tel. 30 56 27 - Åsögatan 136, Tel. 43 10 38

KAFFEROSTERI A.-B. FENIX

Kornhamnstorg 53 • Stockholm 2
Tel. 20 88 09   Telegr.-adr. "Neix"
Rostat och orostat KAFFE en gros

Oscar Roos - Lackfabrik

Högbergsgat. 11 - Tel. 43 24 20 - Bostad: Nytorrgat. 33
Tillverkningar av alla förekommande sorters Sigillack.
Offert sändes på begäran.

EN HEDERSGÅVA FRÅN

Aug. Ljungqvist Urmakeri

ÄR ALLTID VÄLKOMMEN

Beridarebangatan 23 a - Telefoner 11 16 48 och 21 16 49

H. L. Anderssons Fabriksbodar

110 Ringvägen - 14 Tavastgatan   STOCKHOLM

Prima Charkuterivaror
till dagens lägsta priser

Bertil Hörling, Kött- & Charkuteriaffär

Torstensonsgatan 6 - Stockholm - Tel. Växel 43 74 73

Som alltid tillhandahåller förstklassiga
kött- & charkuterivaror

O. MÅRTENSSONS BILVERKSTÄDER

HÖGBERGSGATAN 32

Telefoner: 40 98 24, 40 98 34

Automobil-, Smides- & Mek. arbeten

Tekniska Fabriken Nitor A.-B.

STOCKHOLM

Kungl. Hovleverantör

Tillverkar Bonvax fast och flytande
Rengöringsmedel o. tvättmedel m. m.

Borgkvist & Co. Eftr.

(Innehavare Hj. Lundin)

MÖBELSNICKARE • STORGATAN 22

Utför förstklassiga arbeten i olika modeller. Kontors- &
butiksinredningar, samt ompolering och renovering av
antika möbler. Telefon 61 33 01.

Hemmets TREVNAD

ökas genom vackra och lämpliga
TAPETER

De bästa nyheter i rikt urval
finnes alltid hos

C. A. KÅBERGS TAPETAFFÄR

J. V. MODIN A.-B.   REGERINGSG. 20

Telefoner: 11 15 37, 11 15 38, 11 15 50

Gott dricksvatten

erhåller ni säkrast genom brunnsbörning. Vi utföra borr-
ningar efter vatten i såväl berg- som jordlager.

Låt oss lämna förslag på ordnandet av Eder vattenfråga.

SVENSKA DIAMANTBERGBORRNING A/B

Kungsgatan 44   STOCKHOLM   Telefon 23 33 80

Med Michelin Air-Rail-ringen

följer bilen vägen som ett tåg
följer rälsen.

Elektriska A.-B. Brolin & Malmström

Entreprenör för Stockholms Elektricitetsverk

Apelbergsgatan 48   Telefon 23 28 85

Kraft-, belysnings- och ringledningsinstallationer.

BEGÄR KOSTNADSFÖRSLAG

KLOCKAREBOLAGETS

f. d. Wissnells
etabl. 1918

Begravningsbyrå & Likkistfabrik

39 SKEPPARGATAN 39 — Filialer: 40 Agnegatan 40 — 17 S:t Paulsgatan 17

Tel. 62 34 36, 61 20 98 - Efter affärstid: 49 29 30

Telefon: 53 35 28

Telefon: 40 30 87

Ombestyr allt vid begravingar.

av denna förträffliga flicka, som själv borde ha varit föremålet för hans ridderliga omsorger. När han någon gång dristade taga hennes kyskt motsträviga lilla hand, suckade han mycket djupt, rodnade, och släppte hastigt sitt tag liksom bränd av blygsel.

En sådan förunderlig skygghet var det, som lät fänriken marschera av och an på den leriga gatan utanför Gyllene Vimpeln. Han förstod att antingen måste han redan i afton säga henne ett beslutsamt farväl för evigt, eller också — — — Antingen måste han inom timme och minut packa sin kappsäck och beställa posthästar, eller också — — —

Förvinterdagen var råkall, dimmig och mörknade hastigt. Regnet började sakta sila ned över den lergula gatan, men alltjämt marscherade fänriken fram och tillbaka, tuggande och tuggande om igen på det antingen — eller, som utan tvivel skulle bli bestämmande för hela hans liv och lycka.

Bäst han så vandrade, drömmande och debatterande med sig själv, greps han plötsligt vid armen och snurrades om ett par varv. Det var en stor och grovlemmad person, som sålunda antastade fänriken, en riktig kärnkarl, med skallande stämma, med rödpussigt, jovialiskt ansikte, och med ett par buskiga hängande lätt grånade knävelborrar, som väl kunde anstå en pensionerad kapten. Han skrattade fänriken mitt upp i ansiktet på ett ganska ohövligt sätt. Men som han var så mycket äldre både till åren och i tjänsten tog fänriken icke illa upp utan sköt honom endast ifrån sig, sägande:

— Kapten skall hålla sig en smula åt sidan. Jag är icke i humör att tåla vexationer om än så skämtsamma. Inte heller ser jag något skäl att flina som en solvarg i det här ruskiga vädret.

Kaptenen sade:

— Låt oss stiga in och dricka varm punsch. Jag har stått bakom rutan och sett kära bror marschera av och an som en osalig ande. Vad hin har flugit i fänriken, säger jag åt Anna-Lisa. Har han tappat pengarna eller är han rent verliebt? Och kära bror må tro, att när jag säger detta, så rodnar den skälmungen ända ned under bröstrossetten.

— Å gjorde hon? sade fänriken och rodnade ända upp under pannluggen. Kaptenen lade sina tunga, röda händer på hans axlar och betraktade honom med en faderlig min.

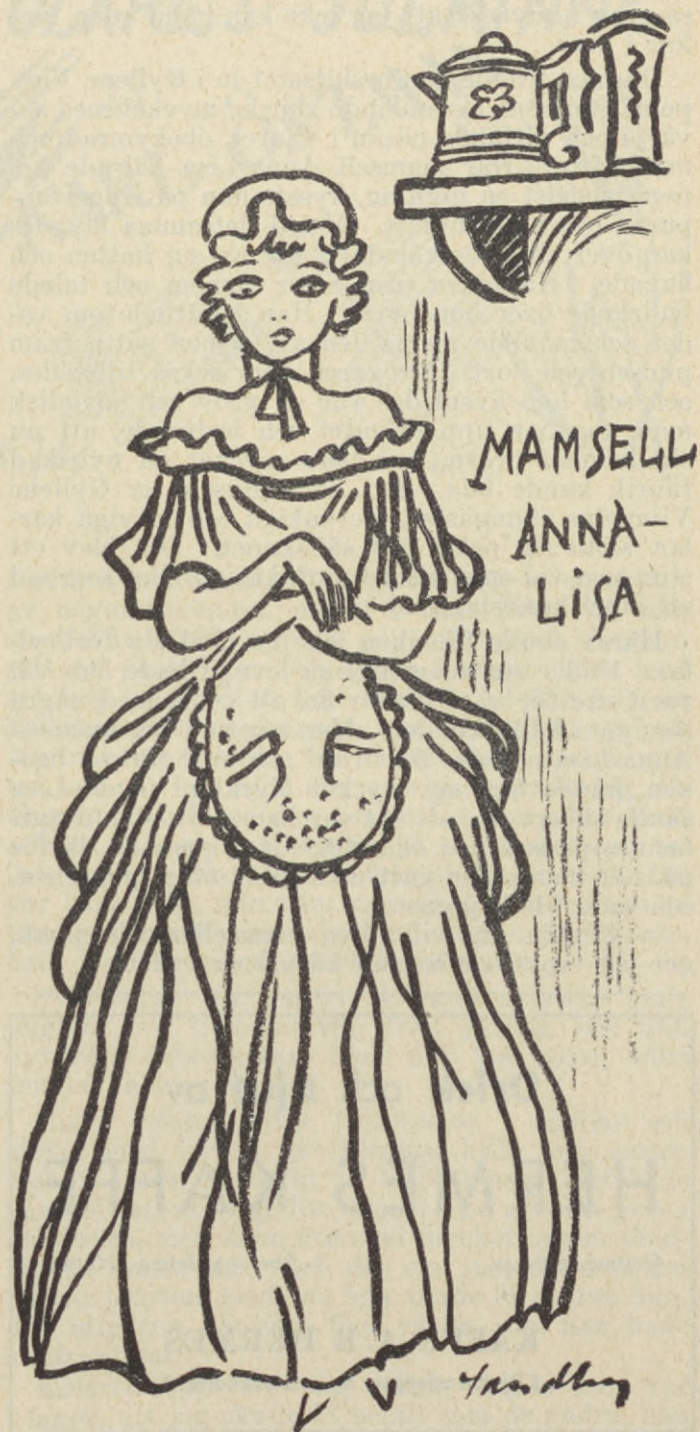
— Käre bror skall icke ställa sig, sade han. — Jag har nog sett, att ni båda ha tyeke för varandra. Och jag kan icke säga annat, än att hon är en hederlig och söt flicka. Välbekomme, kära bror! Nog ser jag hur det står till. Den som har tur i kärlek, har otur i spel. Jag har nog märkt, hur förströdd bror blir, bara flickan kommer i närheten. Och står hon bak stolen, så falla korten rent tokigt.

Nu var det utan tvivel sant, vad kaptenen här sade. Fänriken hade de båda sista kvällarna förlorat sammanlagt över hundra riksdaler. Egent-

ligen var han icke mycket hemma i kortspel och hade ogärna gått med, när kaptenen couperade piquet-leken. Men å andra sidan ville han alls icke bli till spe för kaptenen, som han endast kände sedan fyra dagar tillbaka och vars intresse för mamsell Anna-Lisa sårade och misshagade honom. Därför svarade han i snäv ton:

— Kapten kan vara viss om, att icke blir jag förströdd eller förvirrad, därför att ett kvinnfolk står bakom stolen. Utan förlorar jag, så är det emedan Fortuna är mig emot.

Kaptenen betraktade honom en stund tyst, med

ironisk förvåning. Så tog han honom hjärtligen i famn, klappade honom i ryggen, skrattade överljutt och sade:

— Det skola vi se. Paré att bror förlorar varje spel, så snart mamsellen är i närheten. Jag känner verliebte fänrikers sed och vana. Så länge de hava kinder av mjölk och smultron äro de mera magnetiska än själva kompassnålen — nota bene om flickan sitter på polspetsen. "Paré" kära bror ifall du icke föredrager att erkänna dig platt besegrad av mamsell Anna-Lisas behag.

Fänriken svarade: — Jag parerar. Nog är mamsell Anna-Lisa en söt flicka. Men jag är väl icke så svag i huvudet att jag icke kan hålla mina tankar i styr.

Därmed trädde han beslutsamt in i Gyllene Vimpeles stora sal, skramlande ganska mycket med sin värja och sättande näsan i vädret, obekymrad och manhaftig. När mamsell Anna-Lisa hälsade honom medelst en nigning, kysste han på fingertopparna och nickade lätt. Men i detsamma blygdes han över sin oförskämdhet, tog av sig hatten och bugade. Kaptenen var efter honom och talade bullrande över hans axel. Han berättade om vad det och befallde mamsellen att genast sätta fram punsch och kort. Krögaren kom också tillstädes, och som han ävenledes var en grov och jovialisk man, tog han upp skämtet och bedyrade, att nu skulle man pröva, hur pass mycket en nybakad fänrik kunde tåla. Ett halvt dussin av Gyllene Vimpelns stamgäster, storbukiga och lurviga karlar, slöto sig också till sällskapet. Det blev ett stim som vid en spansk tufffäktning eller som vid ett stort hundslagsmål.

Häruv skulle fänriken icke ha låtit sig förbryllas. Under sin adertonåriga levnad hade han väl varit ute för värre saker än att retas med några lösmynta källarkunder. Men när han såg mamsell Anna-Lisa alldeles förvirrad och med tårar i ögonen, kände han sig mycket olycklig. Anna-Lisa skulle säkert tro, att det var han själv, som dragit hennes person in i skämtet. Han passade därför på, när mamsellen gått ut i köket efter punschen, och sade till kaptenen:

— Förrän jag vill bliva mamsellen till omak, ger jag tappt och betalar kära bror vadet.

Det blev ännu mera stim och skratt över att fänriken så hastigt gav tappt. Men kaptenen sade:

— Kors, tror kära bror att jag står efter hans fattiga slantar? Nej, det är för kuriositetens skull, att vi parerat. Och vad Anna-Lisa beträffar, skola vi fråga henne själv.

Därpå vände han sig till mamsellen, som just kom med de rykande krusen och sade:

— Hör på, din skälmunge! Fänriken här är så oroad och konfys för din skull, att han rakt inte tål att ha dig i rummet.

Anna-Lisa svarade utan att slå upp ögonen:

— Jag tänker, att jag icke är fänriken till något besvär. Jag får väl stanna i rummet, eftersom jag är stadd att sköta tjänsten.

Nu blev fänriken ännu mera förvirrad och sade:

— För mig får mamsellen sitta på bordet om det passar. Låt oss nu få korten.

Han spände av sig gehänget och kastade det så hårt mot bordet, att bucklan lossade av remmen. Så satte han sig på bänken, sträckte ut benen och tog manhaftigt kruset. Kaptenen gjorde honom gott besked. De kommo nu överens om, att i första givningen skulle Anna-Lisa hålla sig borta, så finge man se, hur fru Fortuna vore stämd, när den skälmen Amor icke förargade henne. Det visade sig då, att fänriken fick rent förträffliga kort, och ehuru han icke spelade särdeles väl, tog han hem alla sticken. Kaptenen lade sin börs på bordet och sade:

— Här får jag blöda.

Fänriken lade också sin börs på bordet, men då den befanns vara betydligt mindre än kaptenens, sände han värden hem till sitt logis för att hämta schatullet.

Fänriken vann även i andra, tredje och fjärde givningen och detta i trots av att jungfru Anna-Lisa åter inkommit i salen. När hon bytte krus åt honom, tog han hennes hand och sade:

— Visst är Anna-Lisa den allra som täckaste flicka. Men jag är väl inte en sådan narr, att jag icke kan sköta mina kort ändå. Stanna därför här bredvid mig, så skall jag visa de här kaxarna, vad jag förmår.

Anna-Lisa vred handen för att komma loss. Men fänriken höll henne stadigt och drog henne också närmre intill sig. Då slog hon upp ögonen och betraktade honom med en ängslig, het och fuktig blick. Han tyckte sig också se, att hon rörde läpparna, men för det myckna stojets skulle förnäm han icke orden. Likväl gjorde det ett sådant intryck på honom, att han genast släppte henne. I detsamma reste sig kaptenen. Han tog Anna-Lisa i axeln och ställde henne bakom fänrikens stol.

— Där står du nu, sade han och fräste under knävelborrarna. När tvenne adelsmän ingå vad, så skall det icke hindras av sådan en skälmunge som du.

Fänriken ville rusa upp och lägga sig emellan.

(Forts. å sid. 33.)

Drick och njut av

HERMES KAFFE

Ombud antagas.

Åberopa denna tidning.

KAFFE A/B HERMES

Liljeholmsvägen 4 - Stockholm 9

Däruppe i skogarna

EN KOLARES JULMINNE

AV
KARL ÖSTMAN

Det var stark blåst med ymnig snö den julaftonen, och när min gamle vän och brädgårdskollega Josua Björnström, som då satt hos mig, hörde snöflingornas tunga fall mot fönsterrutorna i rummet, sade han på sitt kärva sätt, nu något dämpat, då vi efter förtäringen en stund suttit tysta:

— Det är så jag nästan blir påmind om en annan helg när jag hör den där låten — en riktig "julstorm" och lite mer till, jag var med om en gång i yngre dagar.

— Om du säkert lovar att inte avbryta mig med några frågor eller oroa mig med de där otrevliga ögonen, du har, så kanske jag skall ta och berätta om det för dej, ifall du har lust.

— Det var på nittitalet, i november månad.

Jag hade från sågverket rest upp till Hälsingebygden för att skaffa arbete. På de smala vägarna gick jag mellan de små byarna länge, tills jag kom till en ensam gård långt upp i fjälltrakterna, där jag äntligen fick stanna. En äldre kvinna, änka efter en kronotorpare, hennes vuxne son och deras piga, Maria, bodde där i gården. Den jäntan! Hon var, fast hon väl knappast visste det själv, sin egen vilda, vackra bygd förkroppsligad. Men då kärleken inte ger oss bara lycka här i världen, har jag både prisat och förbannat att jag någon gång såg henne.

— Husets herre, Jonas, som han hette, var i mina ögon däremot inte riktigt till sin fördel vid

första bekantkapen. Jag tyckte mig se en skymt av något inbundet, mörkt i hans blick, då han emellanåt tittade upp på mig vid bordet, där han satt nu på kvällen och sydde i något läder med syl och tråd. Men han behövde nödvändigt en hjälpkarl i kolningen, som han "skrivit åt sig" av Marmabolaget borta vid Svartberget denna vinter, och när han bjöd mig sysslan, glömde jag allting annat och tog den genast. Att jag knappast sett en skogsmila annat än på avstånd förut, talade jag inte om, och inte frågade han heller. Jag var bara trött, min börs var också i det närmaste tom, och jag brydde mig inte om vad jag gjorde, bara jag fick vila mig och komma i ro.

Svartberget var en av skogseld avbränd plats ungefär två timmars väg från gården, och min nyvordne arbetsgivare hade där två milor, båda femton famnar stora.

Under hösten efter flottningen i Huliån och stöket med jorden här hemma, hade han ensam rest in veden därborta på kolbottnarna, det hade varit ett styvt knog för honom med de ofta grova klabbarna, men ännu återstod mycket, innan tändningen kunde ske. Och det var just det som det nu var bråttom med, om han skulle få de två hundra stigarna färdiga före våren, som han hade kontrakterat.

Kolaren upplyste mig också, medan han var i tagen, att jag skulle få betalt som de andra, han

haft förut om åren — en krona om dagen och maten var inte dåligt vid den här tiden för den, som var ovan — och hans milor låg ett bra stycke ifrån varandra i en myrkant på bakre sidan om berget, så man måste gå emellan varje natt när man vaktade milorna och kolen — det turades man om med — och på vart ställe fanns en koja, inte just så trevlig för folk utifrån, men i alla fall stor nog för oss båda att bo i. I den ena kojnan hade förstås en kolargubbe gått naturen i förväg när milan brunnit upp för honom vid en storm för något år sedan — det var en tråkig historia, och nu sa folk att det var oknytt där, men det behövde man ju inte bry sig om, menade mannen och grinade gott efter orden. I skogarna fanns det lite av varje, som man om nätterna både såg och hörde, men en kolare fick inte vara hjärtängslig.

Jag vet inte om han själv trodde vad han sade, och jag försökte le däråt, fast jag vid tanken på den döde kolaren ändå kände mig en smula kuslig till mods. Bekräftelse på att historien om honom var sann fick jag också, när vi dagen efter befann oss på platsen med vårt gepäck. Min kamrat öppnade då dörren till den närmaste kojnan och visade på den avskurna knuten av ett sotigt snöre, som satt kvar i en grov spik i taket ännu.

— Där ser du, sade han i en nästan stolt ton.

Men vi skulle inte bo i den kojnan mer än då vi en gång i månaden rev ut milan, och detta var ju för mig en tröst.

Den dagen och flera dagar framåt slet jag mer ont i mitt nya yrke än jag hade föreställt mig. Jonas hade ingen kroppshydda att skryta av, men han var van vid arbetet och kunde som en hungrig varg riva i på alla sätt, när han var utvilad och detta föll honom in. Nu låg det också i hans intresse att visa mig, sin underordnade, vad han dugde till, och själv ville jag följa efter, så långt detta var mig möjligt.

Först letade vi fram torr ved ur skogen och eldade upp kojnan, lade nytt granris på jorden vid kojgropen framför eldstaden, där vi skulle sova och ordnade för oss på olika sätt.

Därpå vidtog själva kolningsarbetet. Den, på sina ställen alnsdjupa snön skottades bort på och omkring milorna, som därefter kullades, risades och stybbades, den ena efter den andra. Sedan skedde tändningen, vilket kolaren med en viss värdighet själv stod för, medan jag med intresse såg på och hjälpte till då det så behövdes.

En tid av goda dagar följde nu. Vi bara sågo till milorna varannan gång på båda ställena, högg något lass kolved i skogen omkring oss mellan sovstunderna och tillverkningen av tränslevar, som var vårt tidsfördriv i kojnan, och jag tyckte

för min del att livet gestaltade sig ganska drägligt. Det enda som störde i denna idyll av blankt kolsot, brunstekta fläskpannakakor, kaffekokningen och den starka doften av terpentin och tjära, som milan bjöd på bland annat här mellan träden, var marschen med lyktan mitt i natten bort till stället, där tragedien med den gamle kolaren en gång hade ägt rum. Men allting övergår ju till en vana, som vi bruka säga, och så gick det nu också med mig. Jag glömde till sist historien och gjorde kolvakten utan någon skälvtning i knävecken, även om det hände att snöripan, den stackaren, ibland kunde skrämman med sin ynkliga lät, som hördes som gråt i mörkret.

Så var det hon, flickan därborta i gården — den slanka figuren med barmens behagliga rundning, den röda, yppiga munnen, de mörka ögonen — henne kunde jag inte glömma. Jag längtade mycket efter ett tillfälle, då jag kunde återse henne, men jag var bunden härute och ett tillfälle att träffa henne syntes inte vilja yppa sig så snart. Jonas gick själv alltid "fram", som han sade, när någonting i vårt hushåll fattades, medan det blev överlåtet åt mig att ensam sköta milorna. Nu hade jag också hunnit lära mig konsten, så att han säkert kunde lita på mig, vad det beträffar.

Tiden gick.

När vi voro julen så nära att man nästan kunde känna det i luften även här i vildmarken, förklarade min kamrat en morgon, att han nu åter måste ge sig av.

Han skulle åka med Svarten ner till Storbyn och proviantera för helgen. Blev visst borta hela dagen och kanske längre också, han visste inte det så noga. Men milorna började ju bli hyggliga nu, så den saken gick det väl bra med, sade han.

Ja — han for. Och två dagar gick utan att jag såg till honom, men ingenting särskilt hände.

Ute var det bistert kallt, och när julaftonen kom satt jag efter mitt kolarebestyr i vår koja, där grova vedstycken, som jag burit in ett stort förråd av, brann muntert i eldstaden. Gnistorna flögo som en svärm små glänsande fåglar upp genom rökfånget, och när jag böjde mig fram och petade till en brand, som ville rulla ner ur elden, såg jag en flik av himlen, där månen vandrade rund och stor bakom de tunga grå molnen.

I fönstret, ett litet fyrkantigt glas i kojddörren, skymtade också milans svarta massa ett stycke därifrån mellan träden, som stod där med sina eldsvedda grenar långt ner mot myren. En svag, vit rök virvlade upp vid brynen runt omkring milan, och vid foten på ett ställe glödde kolen som ett levande öga i mörkret från ett hål i stybbet.

Jag tänkte på Maria. Var hon färdig med

RESTAURANG PORT ARTHUR

40 Blekingegatan 40

BRA MATSTÄLLE

sitt stök, och satt Jonas bredvid henne vid julbordet nu, måntro?

Den natten kom stormen.

Vädret slog plötsligt om, det blev hastigt milt i luften i stället för kyla och en häftig blåst skakade träden. Alltsammans såg och hörde jag, ingenting undgick mig. Men jag kände mig utvakad, och jag lade mig ner på granriset bakom mig för att sova innan jag gjorde en ny tur till milorna, när plötsligt gnistor av rök av en vindstöt kastades fram från spisen och kom mig att genast åter resa mig upp. Jag fick fatt i en vattenhink, som stod bredvid fötterna på mig, tömde med bländade ögon innehållet över elden för att dämpa den och rusade sedan ut ur kojan.

Himlen var nu röd som blod i väster över bergskammen, träden därframme kröpo ihop med sina toppar liksom av rädsla för något och luften stönade av ljud.

Vad skulle det nu bli?

När jag stod utanför dörren gjorde jag mig själv en smula förundrad denna fråga, och svaret kom också, fast inte så som jag menat. En gammal murken tall ej långt från bostaden, knäcktes på ett ögonblick av osynliga krafter och föll bråkande ner på muren, som rasade ihop tätt bredvid

mig. Själv vräktes jag undan flera alnar bort, där jag blev liggande med armarna före i snön.

Nu började det en dans i skogen, skall man tro! Inte har jag i mina dagar varit med om maken till fröjd en julkväll, inte. Jag hörde medan jag kravlade mig upp och hophukad kröp tillbaka till kojan, hur även andra träd knakande bröts av, rasslade mot ett annat och störtade omkull med dova ljud nära mig eller långt borta. Samtidigt yrde lösrykta kvistar, barr och lav som vidunderliga kryp, som var besatta, fram över snön, fastnade någonstans, tog sig loss och blåstes vidare ner till den frusna myren, där den vildaste lek började. Å, kors i herrans namn, gosse, så det stormade! Hela den stora skogen så långt jag kunde se, darrade, och det larmade och tjöt överallt i luften som av en hel här lössläppta onda andar.

Att rädda två milor undan förrödelserna var just ingen lätt sak för mig den natten. Min lykta, som jag måste använda, brann förstas inte, och nog blev jag knuffad och hudflängd, men det var nästan lustigt också. När jag stapplade fram i snön, för omkull, rest mig åter, och sedan stod på milkullen och bankade den med en klubba i mörkret, det gnistrade eld från sidorna runt om, innan jag

Tips för höstinköpen

Klipp ut och sänd kupongen 1 dag!

finner Ni av mångahanda slag i Ahlén & Holms nya huvudkatalog — den största och rikhaltigaste i sitt slag av alla hittills utkomna. **Goda varor till låga priser** är vårt motto — varje inköp Ni gör genom vår katalog bevisar detta. Rekvirera katalogen nu genom kupongen här nedan, så e.håller Ni den gratis och portofritt.

ÅHLÉN & HOLM ^{A/B}
STOCKHOLM 20

Den största och ledande postorderaffären

Observera att Ni köper Edra varor lika förmånligt, vare sig Ni köper dem genom vår katalog eller i någon av våra Tempoaffärer.

Sänd denna kupong till Ahlén & Holm A.-B., Stockholm 20, i öppet kuvert, frankerat med 5-öres frimärke, så får Ni gratis och franko den nya, stora Höst- och Vinterkatalogen 1938—1939.

Namn .....

Bostad .....

Postadress .....

Förutvarande kunder erhålla katalogen utan rekv. N:r 282

hunnit täppa till hålen med fyllved och mitt verktyg, och i röken stred jag, som ett svettigt, sotigt underdjur. Förrädisk kan en kolmila också vara, om det riktigt vill till. Det kunde ha hänt nu, att jag i ovetenhet snubblat ner i en sådan öppning, där kolmassan förbränts och sjunkit under ett tunt lager stybb, och då hade det varit ute med mig utan någon skonsamhet. På en minut, och ljudlöst hade det skett.

Nåja, — allting i världen varar ju inte i evighet, således inte denna stormnatt heller. När det äntligen blev morgon hade vädret lagt sig, och det var åter lugnt i skogen. Träden stodo stilla med en oskyldighet över sig som om ingenting hänt, och endast ett svagt sus av vinden hördes.

Jag sov under några klädesplagg en stund i kojjan, sedan jag nödtorftigt lagat muren, och gick så mot aftonen fram till gården, efter att också ha noggrant ansat milorna.

Jonas var då hemkommen, fast han nu låg till sängs efter besöket nere i byn, där han tillsammans med andra kolare rumlat om duktigt med sin "julglädje", vilket det inte var någon brist på i stugorna på den tiden.

— Han är så lik far sin medan han levde, anförtrödde mig gumman, medan pigan ställde fram mat på bordet. Så där var han också. I månadtal kunde han gå här hemma utan tanke på annat än arbete, men fick han smaken på brännvinet en gång så drack han och drack, till dess han var söndersupen alldeles. Och oduglig att göra någonting blev han sedan i flera dagar efteråt. Det var alltjämt så tråkigt med den där alkoholen, tyckte hon.

När jag hörde det och förstod att ansvaret för våra kol ännu någon tid var lagt på mig, packade jag min näverkant med de matvaror jag skulle ha för veckan och återvände till skogen redan samma kväll.

Men jag var ändå inte ensam, när det nu bar åstad. Bredvid mig gick med starka, skogsvana steg Maria, flickan med de mörka ögonen...

— Nå? undrade jag.

— Jag förstår, sade han efter en paus, att du väntar att min historia skall sluta dramatiskt med slagsmål och andra svåra händelser, som i romanerna. Men verkligheten är dock för det mesta annorlunda.

Här hände det ingenting vidare, än att kolaren lät sin hjälpkarl gå, full av hat mot mig. Det vill säga, jag fick avsked på grått papper, som det ibland heter.

Jonas tyckte själv om flickan, på det sätt han kunde göra det, och hon hade för sin del även givit honom några löften, tror jag visst. Där i gården hade Maria också vuxit upp, man hade tagit sig an henne av en ensam mor i bygden för länge sen, och man förstår då resten.

Hur skulle du själv i mitt ställe ha gjort? Jag var ung, som sagt — en fattig, hemlös sågverkspojke på den tiden. Och mitt samvete var inte så rymligt att jag kunde handla hur som helst, ens här uppe.

När det nya året inträdde var jag alltså återigen på vandring — i de stora skogarna — på de övre vägarna — vart visste jag inte.

Det finns hos Pub!

Ja, vad Ni än för tillfället råkar önska Er, så passar vårt slagord in. Det ligger mycket mera bakom detta — "det finns hos Pub" än vad man föreställer sig första gången man ser det. Och inte nog med att det finns hos Pub — det finns också i bästa kvalitet, största tänkbara sortering och till priser, som äro överkomliga för var och en.

Paul U. Bergströms A.-B. Stockholm

CARLSON & WESLIEN

Tandläkare IVAR BOHRN

Drottninggatan 71 C Stockholm

A.-B. PETTERSON & NILSON

SVEAVÄGEN 48

Vid inköp av

TOALETTPREPARATER i parti samt **KEX, CHOKLAD** och **TABLETTER** bedja vi få rekommendera oss som mest välsorterad firma.

A/B TEKNISKA NEDERLAGET

Ragvaldsgatan 18, Stockholm Tel. 43 34 88 & 41 58 23

Arfvedssons
Konsthandel
Birger Jarlsqat. 15

Tel. 41 79 26 — 21 60 94

A.-B. STOCKHOLMS PATENTBYRÅ

K. V. Zacco & E. H. Bruhn, Verkst. dir., bergsing., jur. kand. Axel Hasselrot, f. d. byrådir. i Kungl. Patent- o. Regist.-verket docent vid Kungl. Tekn. Högskolan. Tel. Växel 23 09 70

Centrum, Kungsgatan 36, Stockholm. Grundad 1878.

Vår handbok med råd och upplysningar rörande patent sändes gratis på begäran. Patent Varumärken

J A M A I C A

Från en plats som heter Stoney Hill har man en alldeles ypperlig utsikt över Jamaicas södra, mot Karibiska Havet vettande kustlinje och huvudstaden Kingston, som ligger en smula förskrämt inklämd under de mäktigt stigande Blå bergen (på vars sluttningar, inom parentes sagt, världens högst betalda kaffe växer). Med hjälp av ett gammalt bilskrälle hade jag klättrat upp till Stoney Hill en glödande decembermorgon 1933 — min anteckningsbok säger mig för övrigt att det var fredagen den 29 december.

Det var inte första gången jag hade Kingston i fågelperspektiv — det finns magnifika flygmaskiner, som upprätthåller regelbunden flygtrafik mellan Florida och Jamaica — men det var första gången jag såg den svenska flaggan. Synen var så oväntad och överraskande att jag ett ögonblick trodde mig utsatt för en optisk villa. En väldig, praktfull dekorativ blågul duk, som fullkomligt dominerade stadsprofilen. Några flickor av Englands färger skymtade

här och var, men Sveriges behärskade stadsbilden suveränt. Jag frågade min svarte chaufför, som gudi klagat inte just såg ut som om han varit med när krutet fanns opp, om han kunde lokalisera stängen, från vilken duken vajade, men det kunde han inte.

— Kan ni hitta dit med bilen då?

Efter någon tvekan samtyckte mannen att göra ett försök och en timme senare var gåtan tydd: den svenska flaggan var hissad av en viss herr Myers, svensk konsul och stor exportör av socker och gammal, ädel Jamaicarom och närmaste anledningen till hissandet var att Kungsholm på morgonen löpt in i Kingstons hamn på årets första vinterkryssning i de västindiska farvattnen med ett par, trehundra solförstiga amerikaner och amerikanskor från det just då omåttligt frysende New York.

Jag lopp ombord. Den svenska genomsnittbräckans eviga dröm i tropikerna om brännvin, knäckebröd och ansjovis satte fart i benen på mig, och knappt hade jag hunnit sätta foten på Kungsholms däck innan ett gunstigt öde spelade mig i händerna på Rolf Lagergren, biträdande purser ombord. Det blev både det ena och det andra som var ägnat att stimulera samhörighetskänslan med fosterlandet, och vid kaffet (och punschen) på akterdäck blev jag föreställd för bland andra — låt mig kalla henne Mrs Charles Harrison, Central Park, New York, en av de passagerare som gärna tydde sig till det svenska befälet ombord, en mycket förklarlig dragning för övrigt, ty bättre representanter för belevnhet och vett har jag aldrig förr sett så samlade på ett ställe.

Redan Mrs Harrisons sätt att uttala det konventionella "How do you do?" var präglad av en personlig egenart — det föreföll som ens hälsa verkligen intresserade henne. Ett par stora, mörkt bärnstensbruna ögon blickade rakt in i mina och hennes läppar drogos till ett leende, men inte av det inställsamma slaget. Ett småleende kan också vara reserverat, fast man sällan får se det, och just av den sorten var Mrs Harrisons — med ett stänk svårmod på köpet. Hennes ålder? Svår fråga. Någonting vad som helst mellan trettiofem och sextio, men i hennes hår, som bar (eller förlänats) ögonens färg, syntes inte ett enda vitt strå. Händelsen ville att Lagergren i samma veva blev bortkallad i fartygets angelägenheter och som även det övriga sällskapet av olika anledningar snart skingrades fann jag mig efter någon liten stund på tu man hand med Mrs Harrison.

Observera! — jag beklagar mig inte. Tvärtom! Ur en — som det föreföll outtömlig fond av personliga erfarenheter öste hon med en frikostighet, som bar den sällsynta signaturen *lagom*. Hennes iaktta-

FÖRSÄKRINGSBOLAGET

WINTERTHUR

Svenska Direktionen
S T O C K H O L M

"LUCKS- SPECIAL" KAFFE

"aromrostat"

Korkmattor, Vaxduk, Gångmattor m. m.

köpes bäst och billigast hos
Linoleum Aktiebolaget
Adolf Fredriks Kyrkog. 13

John Öhrströms Tobakshandel

In- och utländska Tidningar
12 Vasagatan 12 - Stockholm
Telefoner: 11 33 68 - 20 68 74

När Ni behöver

KOL - KOKS - ANTRACIT och VED

Ring CARL PETERSON & C:o

Telefoner 33 08 46, 30 14 30.

LINDBERGS

Solnavägen 54 - Norrtullsgatan 69 - Stockholm

Telefoner: Växel 33 42 50, 33 42 51, 33 42 55

Säljer och köper: Kaminer, Spisar, Spik, Rälls, Balk, Vatten- och Avloppsrör, Värmeledningsrör, Rördelar, Dörrar, Fönster, Tvättgrytor, Badkar, Staket och Stolpar, Takplåt, Remskivor, Axlar, Lump, Järn- och Metallsrot, Tagel, Motorer, Bilar, Maskiner.

CARL J. BLOMS

MÖBELNICKERI

Luntmakaregatan 15 - STOCKHOLM
Telefon 11 85 85

Möbel- och inredningsarbeten. Beställningar utföras i alla stilar. Renovering - Omändring - Polering.

Firma

L. F. LENNSTRAND

Frejgatan 3 — Etablerad 1903 — Tel. 33 95 60

FÖRSTKLASSIG BILLACKERING

REPARATION AV BILSKADOR

FLYGFOTOGRAFIER.

Vid behov av flygfotografier över sanatorier och sjukhus vänd Eder förtroendefullt till oss. Vi leverera vykort och förstoringar i alla utföranden. Stort arkiv finnes med bilder från de flesta anläggningar.

AKTIEBOLAGET FLYGTRAFIK,
Baldersgatan 5, Stockholm. Tel. 11 19 95.

TRÄVAROR

av alla slag hos

Nya Högelin & Seippels Trävaruaktiebolag

S:t Paulsgatan 26 - Stockholm
Telefon 41 22 44 — 41 22 99

Aktiebolaget R. & H. Lundin

S T O C K H O L M 4
Tel. 49 45 80 - 49 45 81

Specialaffär i

T A R M A R

Amerikanska Krok- och Raktarmar i originalförpackning.

Dagligen alla sorters
SLAKTAVFALL
färskt och lättsältat.

ALLT inom

Järnvarubranschen

A.-B. John Wall

Stockholm

gelseförmåga var maskulint klar och lidelsefri, hennes minne fenomenalt. Hon hade rest mycket och tycktes vara specialist på de transoceana linjerna, vilkas förtjänster och fel hon sorterade upp med skarpsynt sakkunskap.

Även Jamaica kände hon väl till. Från Kungsholms översta däck hade vi en bländande utblick över de mjuka, sammetskiftande vågorna av berg och djupa dalar i violett, blått och grönt, där de rullade upp sig mot norr och väster över "Djävulspasset" och "Silvertoffeln". De gamla Spanish town hade vunnit mrs Harrisons hjärta — hon hade till och med legat där en hel månad och fiskat foreller i Rio Cobre. Ett sådant klimat, sådana kvällar! Så lätt det var att andas när solen sjunkit bakom de blå kullarna!

— Varför går ni inte i land, mrs Harrison? frågade jag. Och återupplivar bekantskapen? Det är ju god tid innan Kungsholm lättar igen.

Mrs Harrison tittade sig omkring med en hastig, spanande blick som om hon fruktat lyssnare.

— Jag vågar inte — för min son. Jag är rädd... Vad mrs Harrison var rädd för fick jag aldrig veta. Men det dröjde inte många minuter förrän hon började berätta om sin son. Och det var en gripande historia, vars huvuddrag jag vill försöka återge här.

Pojkens namn var Herbert — och en ganska märkvärdig pojke var det i alla möjliga avseenden. Nej, det var inte modersstoltheten, som tände rökelsen — gudskelov, hon hade aldrig tappat sin kritiska sans i fråga om Herbert — men alla hans lärare hade sagt ett och samma: Herbert hade ovanliga anlag. Fadern däremot hade varit mycket svag för honom, men han hade dött när pojken var fem år gammal. Så bortskämd hade han aldrig hunnit bli.

Skolan gick Herbert igenom med högsta betyg i alla de exakta vetenskapernas ämnesgrupper — humaniora voro inte Herberts svaga sida, men vitsorden där voro ingenting att skämmas för heller — och fysiskt stod han lika väl rustad, när det gällde för honom att ge sig i kast med livet på allvar. En härligare manlig typ fick man leta efter — en sportsmans ansikte på en sportsmans kropp!

Hela världen låg praktiskt taget öppet för Herbert Harrison; ekonomiskt oberoende kunde han välja levnadsbana efter behag. Han valde att bli flygare.

— Glad blev jag inte när han fattade detta beslut, sade mrs Harrison och betraktade sina välmanikurerade naglar med rynkade ögonbryn. Men ingen invändning gjorde jag och strängt taget fanns det nog inte många, som passade för det yrket bättre än Herbert. På flygskolan sade de att han tycktes vara född till flygare. Han tog sitt certifikat på rekordtid. Och sedan dröjde det inte länge innan han var klar att ge sig i kast med stora uppgifter — ni läste väl i tidningarna om Herbert Harrisons Alaskaflygning?

Till min skam måste jag erkänna att jag inte gjort det. Men hela sista året hade jag vistats på resor och då vet man hur det blir med tidningsläsning.

Mrs Harrison nickade frånvarande. Alaskaflygningen hade annars Herbert företagit sommaren

1929, och det var ju många år sedan dess. Man kunde väl inte begära att folk skulle komma ihåg alla möjliga flygbragder nu för tiden när det gjordes sådana mest varenda dag! Men Herberts namn förekom ofta i tidningarna. Han köpte ständigt nya maskiner och kunde inte tåla att någon annan ägde ett snabbare plan än han själv.

— Det är hans lilla hobby, men det har han ju också råd till. Han sitter inne med världsrekordet i hastighetsflygning på sträckan San Francisco—Chicago och det tänker han inte släppa ifrån sig.

Mrs Harrison lät en fjärrskådande blick svepa över de av ambrafärgade molnslöjor omgivna bergstopparna.

— Vet ni, fortsatte hon, som hans mor har jag all anledning att känna mig stolt över Herbert, och jag blygs inte att erkänna att jag också är det. En mer exemplarisk son får man leta efter. Det är bara på en punkt vi inte kan bli riktigt ense, Herbert och jag, och det är i fråga om giftas. Jag vill så gärna han skall sätta bo och bilda familj. Det skulle, tror jag, distrahera honom en smula från all flygningen, låtta på hans iver, förstår ni, men Herbert säger blankt nej, han! "Jag är flygare till liv och själ, mamma", svarar han. "Och en riktig flygare skall inte ha någon annan hustru än sitt plan. Men vänta tills jag lägger opp..."

— Lägger opp, återtog mrs Harrison med en viss bitterhet i tonfallet. Det var i somras Herbert fälldes de orden och då visade han vid gud ingen tendens

Svensk filmnyhet

Gösta Gustaf-Jansons

GUBBEN KOMMER

Regi: PER LINDBERG

I huvudroller:

VICTOR SJÖSTRÖM

TORA TEJE - ELSA WIDBORG

BIRGIT TENGROTH - AINO TAUBE

OLOF MOLANDER

EDVIN ADOLPHSON m. fl.

kommer på SF-teatrarna.

TAPETER

A.-B. Rudolf Björklund & Co

Malmtorgsgatan 8 - Stockholm

Affären grundad 1855

Tel.: 10 17 20, 10 17 21, 10 17 22, 10 17 23

Strand Hotell

Intimaste hotell

Trevligaste matsal

Telefon: Namnanrop "Strandhotellet"

Det mest ekonomiska

i fråga om tvätt- och
rengöringsmedel erhåller
Ni från

VERSALEFABRIKEN

STOCKHOLM

Tjärhovsgatan 6

Tel. 40 24 64

PÄRLA RIS till kött

PÄRLA RIS till fisk

PÄRLA RIS till grönsaker

PÄRLA RIS året runt

A.-B.

Stockholms Ris- och Valskvarn

OHLSSONS

TEKNISKA FABRIK,
STOCKHOLM

TEL. 256881, 256882

TJÄRA _____

Det bästa är gott nog!

Vid köp av skidor se till att Ni
erhålla av Bröderna Sandströms
välkända fabrikat.

Bröderna Sandströms Skidfabrik A.-B.

GÖTGATAN 134 - STOCKHOLM

Sportaffär: Norrlandsg. 31-33. Specialité: Fjällutrustning

Upplysningar om

ELDBEGÄNGELSE

lämnas av

SVENSKA ELDBEGÄNGELSE-FÖRENINGEN,

Sveavägen 25, 2 tr., Stockholm.

Tel. 20 22 00, 20 22 80.

Kremationsavgift för medlem särskilt låg. För inträde
som medlem fördras endast en ringa engångsavgift 5 eller
10 kr. Föreningens tidskrift "Ignis" kr. 3 pr år (12 n:r).
Föreningens **Minnesfond** samlar medel till behövande
änkor och barn.

SV. ELDBEGÄNGELSEFÖRSÄKRINGSKASSAN

befriar de efterlevande från alla kostnader och bestyr
med en avlidens begravning. Låga premier.

Welin & Persson

BYGGNADSFIRMA

Vasagatan 48, 4 tr. Tel. 20 97 37

NYBYGGNADER
OMBYGGNADER
REPARATIONER

att lägga opp. Tvärtom! Det var just då han förberedde den där olycksaliga nattflygningen från New York till Buenos Aires.

Nattflygningen till Buenos Aires! Nattflygning och Buenos Aires? En sekund, Mrs Harrison! Nu mindes jag. Ett par stora rubriker även i de små västindiska tidningarna någon gång i början på november: **KATASTROF UNDER NATTFLYGNINGEN TILL BUENOS AIRES!** Herbert Harrison förolyckad! Jag kunde se bokstäverna för min inre syn. Och detta var den förolyckades mor! Vad skulle jag säga? Svarva till en konventionell fras...

Jag hade just börjat när Mrs Harrison avbröt mig med något av triumf i stämman:

— Nej, nej, säg ingenting! Jag ser på er min att även ni delar hela världens missuppfattning rörande Herberts öde. Man skrev i tidningarna att han var död, att alla spaningarna efter honom voro förgäves och att det inte tjänade något till att leta längre. Men jag visste bättre. Ser ni, min son Herbert och jag ha alltid stått i telepatisk förbindelse med varandra, var han än har uppehållit sig på jordklotet, och han lät mig veta att han levde — tidningarna fick skriva vad de ville. Han hade endast varit tvungen att gå ned i närheten av en av de många öarna i västindiska arkipelagen, men därifrån kunde han inte skicka något meddelande, för den ön var bara bebodd av svarta, som lever på ett mycket primitivt stadium. Men han lovade att ge sig till känna när tiden var inne.

— Och det gjorde er son?

Mrs Harrison nickade ivrigt upprepade gånger.

— Vänta ska ni få höra. En dag i början på den här månaden ville händelsen att jag var inne på min resebyrå i New York för att höra efter någon bra lägenhet till Teneriffa i början på nästa år. På disken låg ett prospekt och i samma ögonblick fick jag höra Herberts röst: "Det där prospektet ligger där för din räkning, mamma!" Det var Kungsholms julkryssning. Jag beställde ögonblickligen en hytt och sedan var det bara att vänta på vad som skulle ske. Jag visste ju att det skulle komma.

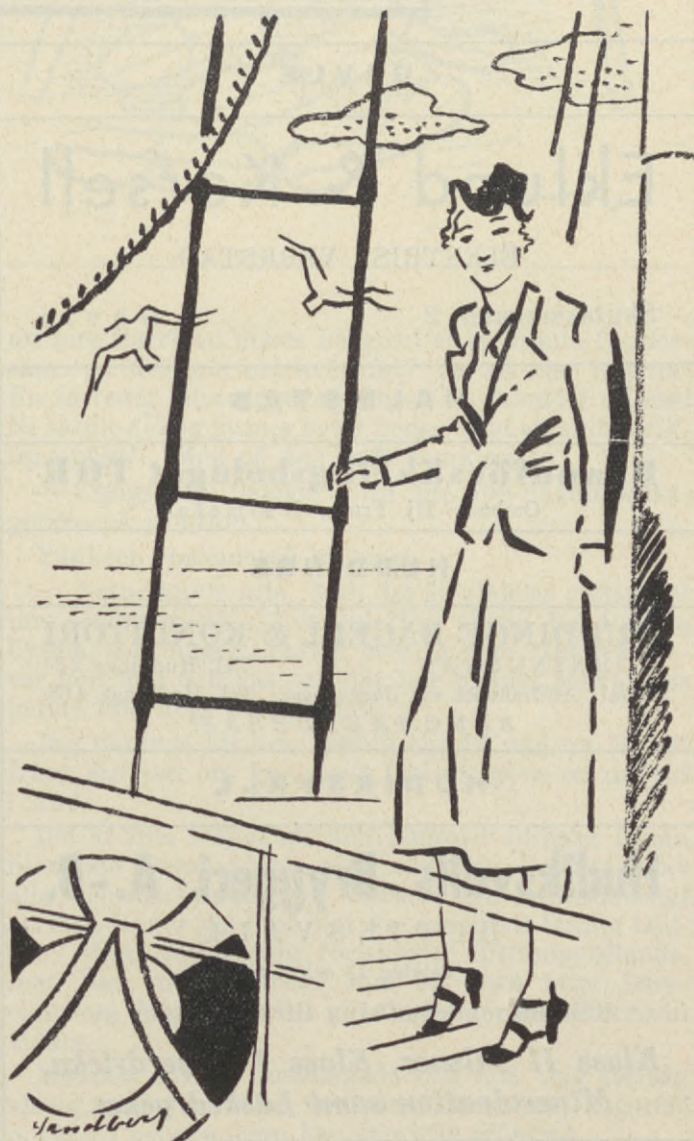
Mrs Harrison drog ett djupt andetag och skickade än en gång den där spanande blicken ut över däck.

— Julafton, återtog hon med lägre röst, är ju en sådan dag då man i minnet går tillbaka till föregående julaftnar. Med särskild tydlighet erinrade jag mig den senaste. Vi firade den i vårt hus vid Central Park, Herbert och jag ensamma, det var en fest, må ni tro. Herbert skänkte mig till julklapp ett antikt armband i silver med stora kristaller, så vackert, och jag blev naturligtvis alldeles hänförd. Men Herbert tyckte inte det var någonting — han var alltid sådan med presenter, han gav bort — och vad han sade då har etsat sig fast i mitt minne: "Det är bara krafts kära mamma, men vänta till nästa jul! Då skall du få något *ordentligt!*" Och han svek inte sitt löfte.

En högräst, uniformerad man med ett väderbitet, i tusen rynkor skuret ansikte gick förbi oss — galonen på hans mösskärm sade mig att det var skepparn ombord, kapten Ellsén. Han hälsade artigt när han passerade.

— En utomordentlig man, sade Mrs Harrison. Min tacksamhet till honom är oändlig, jag vet inte hur jag skall kunna avbörd mig den. Ni skall strax finna att jag inte överdriver. Hör nu! Det var alltså julafton, en strålande, varm dag och Kungsholms stäv skar sin väg genom ett hav, som såg ut som siden. Kvällen blev underbar. Ingenting hade naturligtvis sparats för att göra högtiden till vad den borde vara, men jag föredrog ensamheten och mina minnen. Jag satt på översta däck i ett hörn för mig själv och dit upp hördes musiken endast svagt. Det var ett underligt skimmer över havet — marelden glimmade ovanligt starkt, mörkret var på något sätt genomskinligt lysande. Och i denna klarobskyr såg jag Herberts hydroplan komma glidande alldeles ovanför vattenytan och jag såg honom själv bakom ratten — han ropade och vinkade åt mig, och jag vinkade tillbaka. Han svängde nosen på maskinen i samma riktning som båten gick och följde med längs sidan med samma fart.

Det dröjde inte många ögonblick innan jag fått tag på kaptenen och såg nu om jag inte är skyldig

~ Bennströms Limpor ~

	PRIMA KONSUMTIONS-
	M J Ö L K
	GRÄDDE och
	MEJERIPRODUKTER
<hr/> DALARNAS MEJERIFÖRENING	

G Ä V L E

Eklund & Korsell

ELEKTRISK VERKSTAD

Skutskärsgatan 2

G ä v l e

H A L M S T A D

Brandförsäkringsbolaget TOR

Ombud: Hj. Frode, Halmstad

H U D D I N G E

HUDDINGE BAGERI & KONDITORI

HORNINGSNÄS Tel. Huddinge 233

Filial: Affärshuset vid Järnvägsst. Tel. Huddinge 468.

REKOMMENDERAS!

H U D I K S V A L L

Hudiksvalls Bryggeri A.-B.

H U D I K S V A L L

Telefon 13 och 302

Rekommenderar sina tillverkningar av

*Klass II Pilsner, Klass I Lagerdricka,
Mineralvatten samt Läskedrycker*

B E S Ö K

L. Hagströms Herr- & Damfrisering

Telefon 438

H U D I K S V A L L

Storgatan 41

Utför allt vad till yrket hör.
Förstklassig permanentondulering.

A. J. LUNDSTRÖM

H U D I K S V A L L

MANFAKTUR EN GROS

H U S K V A R N A

Den största sorteringen, de förmånligaste priserna i
Herrekiperingsartiklar och Reseffekter
erbjuder

Gust. E. Svenssons Herrekipering

H U S K V A R N A

Telefon 70

Rosenborgsgatan 25

KÖP EDRA

Bagerivaror

hos

BOIARDTS

Telefon 330 • H U S K V A R N A

Gynna annonsörerna!

den mannen evig tacksamhet? Han stoppade båten för Herberts skull och tog honom ombord. Planet fick driva. Herbert ville ha det så. "Jag är trött på den där gamla draken", sade han. "När vi kommer hem till New York köper jag mig en annan, som är kvickare i vändningarna."

Vill ni tro att det blev en återförening på julafton! Hytten närmast min var lyckligtvis oupptagen, den tog jag för Herberts räkning. Stackars gosse, han behövde vila. Infödingarna på ön, där han hamnat, hade visserligen inte varit ovänliga utan tvärtom ganska gästfria, men de hade ju inte kunnat bjuda Herbert det liv han var van vid. Han hade magrat alldeles förskräckligt, men maten här ombord är utmärkt — Herbert blir starkare och starkare för var dag som går. Men chocken — ni förstår! Nerverna! Jag har inte ens velat föreslå honom att gå i land...

Mrs Harrison tystnade. Hennes läppar darrade som om hon varit rov för en stark inre spänning. Hennes mörkt bärnstensgula ögon sökte mina — det var en forskande blick i den. Ärligt talat visste jag inte, vad jag skulle tro om hennes märkliga berättelse, men för att något säga tillät jag mig en undran om inte ändå, när allt kom omkring, Herbert med nöje skulle acceptera förslaget att gå i land på en jämförelsevis civiliserad ö.

Till min överraskning reste hon sig livligt upp med en plötslig rodnad på kinderna.

— Kanske har ni rätt, sade hon. Jag går ned och frågar Herbert. Om han svarar ja — gör ni oss sällskap då till Spanish town och Rio Cobre?

— Med största nöje, mrs Harrison.

Hon nickade leende och försvann. Jag tittade mig om efter någon bland det svenska befälet ombord, men ingen syntes till för tillfället. Men en äldre gentleman bland passagerarna med de mest imponerande hornbågade glasögon jag någonsin sett reste sig ur en däckstol i närheten och steg fram till bordet där jag satt. Han nickade familjärt på yankees vanliga vis och slog sig ned i den stol mrs Harrison nyss lämnat.

— Jag följde ert samtal, erkände han, och förstår

GATUAR BETAREN LACKAR IN JULKLAPPAR

att mrs Harrison måste ha gjort er en smula funder-sam. Är det inte märkvärdigt? En så klar hjärna! En så redig tankeapparat och ett så fabulöst minne! Ni skulle aldrig kunna beslä henne med en enda oriktig uppgift. Men på den enda punkten...

— Kungsholm fiskade alltså inte upp någon passagerare på julafton?

Yankee ruskade på huvudet.

— Naturligtvis inte. Men det är alldeles riktigt att mrs Harrison på själva julafton hyrde den tomma hytten, som ligger bredvid hennes egen. Dit rekvirerar hon mat och vin och där hör hennes stewardess henne tala högt titt och tätt.

Jag nämnde att hon begivit sig dit ned nu för att fråga sin son om han hade lust att göra en utflykt i land.

Det är inte troligt att hon kommer tillbaka innan ni måste lämna båten, sade mannen. Resultatet av alla hennes samtal med Herbert blir oföränderligt att hon finner det omöjligt för sonen att lämna badden. Hans förbättring fortskrider tillfredsställande, men han måste vårdas som ett barn efter nervchocken. Min tro är att ni inte återser mrs Harrison vidare.

Mannen med de hornbågade fick rätt. Jag återsåg aldrig mrs Harrison, men den underliga, sugande blicken i hennes ögon kan jag icke glömma.

Tidstrand - filten

Den kommer från Skandinavien
största och ledande filtfabrik

JÖNKÖPING

Goda BRÖDTILLVERKNINGAR
av alla slag köper Ni hos

Hilma Strandberg

BAGERI Kapellgatan 4 JÖNKÖPING
Telefon 25 55

Ragnar Wallströms Konditori

Ö. Storgatan 21 — JÖNKÖPING — Telefon 8 63
Gott kaffe — Wienerbröd — Bakelser
Tårtor — Efterrätter
Dagligen färsk choklad. Beställningar emottagas.
Obs! Diplom i Tyskland 1925 — Gedigen fackkunskap.

Köp *Status*

De lungsjukas egen tidskrift.

Tandläkare Arthur Darwén

Kungsgatan 9 A, Jönköping

Elander & Lundbergs Järnhandel

JÖNKÖPING

ÖSTRA LADDNINGSSATION

N. G. STARK

Ö. Storgat. 83 JÖNKÖPING Telefon 18 57

Allt Bilelektriskt

Batterier — Lampor — Reservdelar

Konditori**VILLA ROSENBORG**

Telefon 13 67 ROSENLUND Telefon 13 67
JÖNKÖPING

rekommenderas på det bästa.

KRANSAR - BUKETTER - KRUKVÄXTER
och SNITTBLOMSTER

Växthuset Slottsgatan 40 Telefon 2 84

**JÖNKÖPINGS
TRÄDGÅRDSFÖRENING**

W. F. WIKTORSSON

Betald annonsplats.

KALMAR**Byggmästare N. J. Andersson**

Smålandsg. 1 B KALMAR Telefon 5

Utför: Nybyggnader och reparationer.
Kostnadsförslag på begäran.

Byggmästare J. Alb. Andersson

Söderportsgatan 5 - KALMAR - Tel. 13 17
GÄVLE - Tel. 14 84

Utför nybyggnader och reparationer. Infordra offert.

MED FÖRTROENDE

kan man vända sig till oss vid behov av prima kött,
fläsk och charkuterivaror. Dagligen nytt! Alltid
väl sorterad! Endast bästa råvara användes vid våra
tillverkningar. — Specialité: Stångriiddare.

KALMAR NYA SLAKTERI- & CHARKUTERIBOLAG
Västerlånggat. 15 (Grundad 1894) Telefon 250
KALMAR

KARLSHAMN**J. N. von Bergen & Son**

Etabl. 1815 Karlshamn

KOLONIALVAROR
EN GROS

Telefoner: 47 - 2 44 - 9 19

JENNY EDVARDSSONS Kaffe- & Delikatessaffär

(Hörnet av Ronneby- & Drottninggatorna)
Telefon 3 59 KARLSHAMN Telefon 3 59

KARLSKRONA

Vid val av GLASÖGON och OPTISKA ARTIKLAR
vänd Eder till fackmannen!

GLASÖGONHUSET

Ronnebygatan 39 KARLSKRONA Telefon 27 68

Det bästa RÄGSIKTSBRÖDET samt Wienerbröd och
småbröd med natursmör köpes i

J. G. SVENSSONS ANGBAGERI

(f. d. Lindgrens Bageri)

Landbrogatan 8 Tel. 8 38 Karlskrona

En god kopp kaffe med gott bröd är en njutning för
kaffevännen. Sådan erhåller Ni alltid i

NYKTERHETSKAFÉET

N:a Kungsg. 28 - Tel. 9 86 - Karlskrona

Gör ett besök och Ni har träffat Ert val.

Vid behov av
UR och OPTISKA ARTIKLAR - HEDERSGÄVOR

Gynna **H. A. Lindströms Ur- & Optiska Affär**

Stortorget 11 • Tel. 6 28 • Karlskrona

Modesalongen LEJA

Ronnebyg. 46 KARLSKRONA Telefon 6 13

Rekommenderas!

Billiga priser!

Individuell smak!

DE RÖDA NÄVERSKORNA

AV

IVAN BUNIN

Janellberg

En våldsamt snöstorm hade rasat över Protasovka i hela fyra dygn och ingenting tydde på att stepporkanen snart skulle vara över. Den lilla herrgården på slätten låg nästan alldeles igenöad, snödrivorna voro i jämnhöjd med takåsen, och en blek skymning rådde i de stora kalla rummen.

Det var en stor sorg i huset. Enda barnet hade plötsligt insjuknat och låg i hög feber. Det låg och ynkade sig och grät i yrseln. Ibland kunde man uppfatta av pojakens osammanhängande ord att han bad om någonting — det var bara en sak som den lille sjuke parveln ville ha — ett par röda näverskor.

Modern satt ängslig och hjälplös vid den lilles sjukbädd och grät. Där satt hon i timmar hop-sjunken och förlamad av sorg och hon tordes inte för ett ögonblick lämna rummet. Vad skulle hon göra? Hur skulle hon kunna skaffa någon hjälp. Fadern var bortrest, och han tog bästa hästarna då han for sin väg. De som funnos kvar i stallet voro magra, eländiga kräk till dragare. Och till den närmaste staden där det fanns sjukhus och läkare var det över trettio verst. För övrigt skulle ingen läkare våga ge sig ut i sådant oväder.

Man hörde någonting falla med en tung duns. Modern ryckte till och såg sig omkring. Det var Nefjed, den gamle trotjänaren, som kom in med en väldig famn frusen halm som han slängt ned

på golvet. Nu kom hon ihåg att det var hon som skickade honom efter halm för att göra upp eld i det kalla rummet.

Nefjed stod vid den ofantliga gammaldags kachelugnen, och sökte värma sina stelfrusna nävar genom att blåsa på dem och gnugga dem. Så öppnade han dörren till den sjukes rum, stack in huvudet — en fläkt av frisk vinterkyla strömmade in.

— Hur är det, frun? frågade gubben osäkert. Har det blivit någon bättring?

— Nej, kära Nefjed, suckade modern. Jag tror inte att vår lille ängel går igenom det här...

Hon såg på den gamle, snyftningar höllo på att kväva henne. Och hon brast åter i gråt.

— Jag står inte ut med det här, viskade hon dovt. Jag blir vansinnig... Hela tiden ber han mig skaffa honom ett par röda näverskor.

Det blev tyst. Man hörde blott vinden vinka kring knutarna.

— Näverskor?

Nefjed såg mot den sjukes bädd.

— Vad vill den lille herrn ha för näverskor?

— Röda näverskor, säger han. Jag förstår inte vad han menar. Han yrar, Nefjed. Han är ju het som eld över hela kroppen...

Nefjed skakade på huvudet. Så kom han att tänka på att han hade glömt att ta av sin mössa när han kom in, och han drog hastigt av den.

Det blev åter tyst. Nefjed stod på tröskeln och tycktes grubbla på någonting. Mössan, skägget, den korta slitna fårskinnspälsen, de trasiga filtstövlarna — allt var hårt fruset och vitt av snö.

— Det finns ingen annan råd än att försöka få tag i de där röda näverskorna, sade den gamle med en beslutsam ton i rösten. Det är barnets sjuka själ som talar. Och den måste få vad den önskar för att stanna i kroppen. Frun, vi måste skaffa ett par sådana näverskor — annars flyr själen sin väg...

— Men Herre Gud, var ska vi få tag i de där näverskorna? stönade modern förtvivlat.

— Jag ger mig i väg till Novoselki. Där i byn måste finnas näverskor. Jag vet ett ställe där man säljer näverskor. Och stryker man dem med lite fuxsin så blir näverskorna röda. Det är ju en enkel sak.

Modern såg häpet på den gamle trotjänaren.

— Store Gud tänker du ge dig i väg i sådant yrväder. Det är ju mer än tio verst till Novoselki. Hur kan du ta dig fram dit i snöstormen?

Nefjed stod en stund och övervägde.

— Jag går dit i alla fall, frun. Det reder sig nog, skall frun se. Att komma till Novoselki med hästskjutsen i det här vädret är omöjligt. Men ger man sig dit till fots, så är det nog inte så farligt, som frun tror. Vinden blåser ju mig inte rakt emot så nog kan man hitta vägen...

Gubben stängde igen dörren och gick. I köket drog han en lång vadmalsrock ovanpå den korta fårskinnspälsen och utan att nämna vad han hade i tankarna till någon av gårdsfolket började han sedan att spänna en gammal bastgördel hårt om livet. Så tog han en stav i handen och linkade ut. Man såg honom sjunka ned i djupa snödrivor när han långsamt tog sig fram över gårdsplanen och efter en liten stund försvann den gamle ur sikte uppslukad av de stormande vita steppvidderna.

Det var vid middagsdags när Nefjed gav sig i väg. Kvällen kom — en mörk, ohygglig kväll. Nefjed var fortfarande borta. Folket på gården som av sin matmor fick veta i vilket ärende den gamle trotsat ovädret antog att han hade funnit

rådiga att stanna i Novoselki över natten, om han bara med Vår Herres hjälp lyckats ta sig fram dit. Det var för övrigt otroligt att han, gammal som han var, på en och samma dag skulle orka ta sig fram och tillbaka i sådant svårt väder. Minst ett dygn till måste man vänta på gubben, trodde alla.

Natten kom, en fasansfull natt. Vinden ven och tjöt och vrålade och det suckade i knutarna på den gamla, skröpliga herrgårdsbyggnaden. Ingen sov. Då och då tyckte man sig höra Nefjeds röst genom snöstormens vinande och tjutande. Alla lyssnade och spanade med förväntansfulla blickar ut i det virvlande vitsvarta mörkret.

I sjukrummet brann ett talgljus, den svaga lågan darrade och vaggade i draget. Modern hade ställt ljuset på golvet strax intill sängen där den lille låg. På så sätt fick barnet ligga i skuggan, men man såg hur pojken med oroliga blickar följde de fantastiska, underliga och hotfulla skuggor som uppstodo i återskenet av ljuslågan på väggen mittemot. Ibland lugnade sig den sjuke pojken och började tala, men så brast han åter i gråt och bad klagande och bevekande att hans mor skulle skaffa honom ett par röda näverskor.

— Mamma lilla. Snälla, rara mamma, jag vet att du kan det...

Modern kastade sig i förtvivlan på knäna framför ikonerna, slog sig för bröstet och stönade:

— Herre Gud, hjälp, herre Gud, förbarma dig!

När den hemska natten äntligen var över och dagen grydde grå och kall hördes utanför fönstren pinglet från bjällrorna. Stormen rasade med oförminskad styrka men ändå hörde man tydligt att det var någon skjuts som stannade utanför gården. Ljudet av dova röster kom allt närmare och närmare. Någon började banka på ett av fönstren. Det lät som förebudet till något förfärligt.

Det var några bönder från Novoselki. Det var en hemsk last de hade med sig i släden. En stel, kall död man låg i slädbotten. Det var Nefjed.

På vägen från staden hade bönderna kört vilse i natten och länge irrat omkring i mörkret. Fram mot morgonen hade de märkt att hästen kommit ut på ängsmarken, där den sjunkit djupt ned i snön. De hade trott att allt hopp var ute. De kände inte till trakten. Då fingo de plötsligt syn på ett par människoben klädda i filtstövlar sticka upp ur snödrivan. De började gräva undan snön. De förstodo att de hade stött på någon som överraskats av stormen och frusit ihjäl. Den döde låg på marken med ansiktet nedåt och när de vände på honom sågo de genast vem han var...

Detta blev deras räddning. Nu visste de var de voro, ängsmarken hörde till Protasovkas gård, och inte långt därifrån lågo själva gårdsbyggnaderna.

Innanför kläderna på den döde Nefjed fann man ett par små nya näverskor och en liten flaska med fuxsin.

Glansing
putsar-skorna
fina
så att de som solen
skina

 Carl Möller

Den underbara Ön

Familj

Mången har säkert rest både längre och krokigare vägar än jag på havet, men jag tror knappast, att någon sett den ö, varom jag nu skall berätta.

Strax före världskriget låg jag nere i Stilla Havet med en egen liten skonare för att fiska pärlor eller egentligen köpa upp pärlor på olika öar. Det gällde då att komma ut till trakter, där inga vita män tidigare varit. Dels var tillgången där rikligare och dels voro människorna trevligare att idka handel med.

Vi hade lämnat Samoaöarna för ungefär tre veckor sedan och kryssade i nordostmonsunen söderut. Påskön var passerad och nu visste vi knappast, om vi skulle råka någon mera ö med den kurs vi hade, men vi beslöt att hålla den några dagar, då vi voro inne i så okända farvatten att vi mycket väl skulle kunna råka på oupptäckta öar.

Besättningen på skonaren var ej stor. Den bestod av en tyskfödd holländare, som tidigare varit maskinist på en stor atlantångare men ledsnat och givit sig ned till Söderhavet. Det var en synnerligen godmodig och jovialisk man, vilken jag hade mycket nytta av när det gällde att se till motorn, och mycket glädje hade jag av honom som sällskap. Han hette Josef — efternamnet tog jag aldrig reda på. Så hade han sin hustru med, en eskimåkvinnas vid namn Umkukka. Hon lagade vår mat och var i övrigt en trivsamt kvinna. Skeppspojken hette Calle och var från Roslagen, ett duktigt sjömansämne, som även med spännt intresse iakttog allt vad nytt som fanns att se på de olika öarna. Man kan knappast tala om befälhavare och besättning, ty vi voro som en enda stor familj.

Vi hade som sagt seglat i okända farvatten under

några dygn, då en rasande storm överraskade oss den fjärde natten. Vi hunno knappast få ned seglen, förrän vågorna vräkte över vår lilla skuta, och redlöst drevo vi omkring till soluppgången. Då fingo vi med stor möda upp ett stormsegel, så att vi något så när kunde ha fartyget i vår hand. Men döm om vår förvåning, då i nästa ögonblick stormen upphör och vi befinner oss i en ogenomtränglig dimma. Vi lågo stilla ett par timmar men tröttnade, startade motorn och satte kurs rätt österut.

När vi gått för sakta fart ungefär en timme, hade vi en egendomlig förnimmelse av att vattnet lutade uppåt. Kunde det vara en jätteväg eller var det endast en synvilla? För säkerhets skull bad jag Josef hämta vattenpassen, och till vår stora förvåning konstaterades, att vi verkligen voro på väg uppför en vattenbacke. Vi ökade farten ty motståndet tycktes bli allt större, men vi voro fullt beredda på att snart skulle det bära ned igen.

Men detta blev ej fallet. Dimman lättade och nu fingo vi skåda kanske det ingen människa tidigare sett: vi voro på väg upp mot en vattenkulle, på vars krön en underbar ö var belägen.

Ju närmare vi kom ön, dess mer höjde sig skrovet och det verkade som om allt blev lättare, även vi själva. Man hade en känsla av att knappast kunna hålla sig kvar på däck, och skulle man gå några steg framåt, fick man hålla sig i relingen och formligen dra sig framåt.

Vi voro allt för förvånade för att kunna yttra något till varandra, men så överlämnade jag ratten till Calle och gick själv ned i kajutan för att tänka över situationen. Efter en ganska kort stund kom jag underfund med det rätta förhållandet, vilket var gan-

Vid insändande av likvider

till Tidskriften Status torde å postgirotalongen anges vad desamma gälla, t. ex. prenumeration eller redovisning för försålda exemplar. All redovisning och korrespondens till tidskriften torde ske under samma adress, **Götgatan 83, postgiro 154420** — således ej till "De Lungsjukas Eftervårdskommitté".

KARLSKRONA

BRÖDERNA MAGNUSSONS MÅLERIFIRMA
Tel. 11 25 KARLSKRONA Tel. 14 25
Utför alla slags måleriarbeten väl och på bestämd tid till billigaste priser

KRISTIANSTAD

Eneroths Hembageri, Conditori & Café

V. Storgatan 21—23 • Kristianstad
Telefon 24 14

REKOMMENDERAS

Vi sälja

alla slag av BYGGNADSMATERIAL till platsens lägsta priser. — Ljusneplywood och Jonitex. Ivö cement.

CARL NILSSONS TRÄVARUAFFÄR

Kristianstad • Tel. 11 • Filial Långebro, tel. 113

Målerifirman S. Sahlin & Son

Ö. Boulv. 17 Kristianstad Telefon 17 88

UTFÖR ALLT I BRANSCHEN
Kvalitetsarbete!

KRISTIANSTADS LÄNS HEMSLÖJDSFÖRENING

Västra Storgat. 43 Tel. 171 Kristianstad

Försäljning av Väggarner.
Beställningar mottagas av Mattor, Konstvävnader och Möbelyger. Mönster utlånas.

RÖRLEDNINGSFIRMAN ROSBERG & C:o

Södergat. 2 B KRISTIANSTAD Telefon 23 72

Utför Gas-, Vatten-, Avlopps-, Badrums- och värmeledningsinstallationer. — Infordra kostnadsförslag. Alla förekommande reparationer utföras.

MALMÖ

Golvbrunnen FIX

Patenterad.

FIX har till ändamål att förhindra att avloppsvatten stiger upp i källarlokal. Lämplig för tvättstugor, pannrum, badrum etc. Godkänd av Svenska Kommunal-Tekniska Föreningen.

BERNH. PERSSONS GJUTERI

Västanforsg. 6 MALMÖ Telefon 237 75

Aktiebolaget

J. PERSSONS Eftr.

MALMÖ

Garn, Vävnader och Tricotage en gros

NORR K Ö P I N G

Nords Sängklädesaffär

Broddgatan 11

Tel. 231

Norrköping

Blekta och oblekta vävnader, linnevaror, täcken, filter och gardiner.

Verkligt goda kvaliteter till låga priser.
REKOMMENDERAS!

8,331 hushåll

samverkade inom Konsum under år 1937 för att nedbringa hushållskostnaderna.

N
konsum **konsum**

NYKÖPING

Sven Andersson & C:o

NYKÖPING

Repslagaregatan 16, tel. 992, 903.

Östra Storgatan 13, tel. 773.

Västra Kvarngatan 16, tel 397.

Kött-, Fläsk- & Charkuterivaror.

B I L L I G A P R I S E R !

Konditori BERN

V. Storgatan 29 — NYKÖPING

Telefon 221

Rekommenderas!

BESTÄLLNINGAR

SERVERING

NÄSSJÖ

Du som tänker börja spela.

FIDELIO N:R 90. — DET RÄTTA SPELET FÖR NYBÖRJARE. Konstruktionen i likhet med de stora pianospelen, vilket gör att den som kan spela på detta spel, kan också genast spela på vilket stort piano-spel som helst. Utförande vackert flammig celluloid. Prima stämmor — god ton — gediget arbete. 2 års garanti. Avbetalning endast Kr. 108:—, Första inbetalning Kr. 25:—, per månad Kr. 10:—. Skriv i dag till:

SMÅLANDS MUSIKVARUHUS, Nässjö.
Dragspelskatalog sändes gratis och franco.

NÄSSJÖ TRICOTFABRIK

rekommenderar

sin tillverkning av alla slags

TRIKÅVAROR

i såväl lahmanas som billigare kvalitéer.

ska enkelt: vi hade naturligtvis kommit till en punkt på jordklotet, där jordens dragningskraft mer eller mindre hade upphört att verka. Allting måste därför bli lättare, naturligtvis även vattnet, varför det torrade upp sig på detta sätt.

Då jag åter kom upp på däck, hade vi kommit rätt nära land, och vi bestämde oss nu för att landa bakom en utskjutande udde. Ovana som vi voro vid de nya förhållandena, gick det mycket långsamt för oss att landa och få båten förtöjd. Trampade vi litet för hastigt, åkte vi ett gott stycke upp i luften, och det dröjde sedan en stund innan vi kommo ned igen. Hade vi ej varit så förvånade, hade vi nog funnit det hela lustigt, men nu kändes det på sätt och vis kusligt.

När vi voro klara med förtöjningen, fingo vi se en stor skara människor nalkas oss, men de kommo så långsamt som en flytande lavaström. Hela massan böljade, varför vi förstodo att de hade bråttom. Alla voro vitklädda; de hade någon draperad beklädnad, som påminde om den romerska togan. När vi fingo se detta, skyndade vi — så hastigt som förhållandena tillåto — ombord och togo av våra vanliga kläder samt satte på oss rena natlskjortor, så att vi ej skulle se allt för märkvärdiga ut i den anstormande hopens ögon. Något fientligt anfall voro vi ej rädda för, slagsmål under dylika förhållanden var något otänkbart — ett sådant skulle urarta till rent vänskapliga omfamningar.

Folkmassan var nu alldeles inpå oss, vi bugade oss djupt till jorden och fram till oss kom en gammal vithårig, ärevärdig man. Hans ansikte strålade av vänlighet, men han såg dock något förvånad ut, när han sade:

"Kära människobarn! Era uppfinningar och er nyfikenhet, var skall det sluta till sist! Det har ej ingått i vår Herres beräkningar, att någon människa på detta sätt skulle kunna närma sig ön; sättet att komma hit är ett helt annat. Men eftersom ni nu kommit, så varen hjärtligt välkomna. Jag känner väl till er och vet, att jag kan släppa er lösa bland mitt folk. Uppför er anständigt, så får ni stanna här en vecka."

När jag hämtat mig från den första förvåningen, upptäckte jag, att människorna sågo ut som vanliga människor, men alla nationer syntes representerade. Där fanns européer, negrer, hinduer och söderhavsfolk i en hjärtlig blandning. Med språket var det rätt egendomligt: hade någon bett mig översätta ord för ord, hade jag knappast mäktat översätta en stavelse, men likafullt förstod jag varje ord som sades, och folket förstod oss, om vi talade latin, svenska eller engelska. Till och med Calles speciella roslagsdialekt förvånade dem inte.

Nu följde vi dem upp till den närliggande staden, och det var ett rent nöje att bara gå. Om vi gingo på händerna eller fötterna spelade ingen roll, det gick ungefär lika fort, snavade vi över en sten, förhöjde detta endast vårt nöje. Infödingarna skrattade åt vår ovana att röra oss men hjälpte oss vänligt ibland.

När vi efter den nöjsamma promenaden kommit fram till staden, om man nu får kalla det stad —

husen voro låga och lågo vitt skilda, omgivna av trädgårdar — bjödos vi gå in i det största och tillsynes mest betydande huset. Den gamle mannen följde oss in och bjöd oss sitta ned i bekväma fåtöljer, dock ej stoppade, vilket var onödigt, ty man satt så lätt, att inga smärtor kunde uppstå i den delen man satt på även vid långvarigt sittande.

Sedan vi druckit kaffe och blivit bjudna på litet av varje, anvisade den gamle mannen oss ett par rum i övre våningen, där vi skulle få bo. Det fanns ingen trappa dit, men när vi kommit ut på gatan, var det bara att hoppa till litet och dra sig efter stuprännan och sedan gå in genom det öppna fönstret.

Sedan vi vilat en stund, gingo vi ut ensamma för att se på staden. Att komma ned på gatan var ju enkelt, det var bara att hoppa, så singlade vi ned som ett par luftfyllda papperspåsar. Så besökte vi en restaurant, där vi började samtala med folk av skilda slag vid borden. Vi började då komma underfund med, att vi kommit till någon sorts himmelrike, inte precis vad man säger sjunde himmeln men möjligen första. Folk som levde här, hade nämligen tidigare levat på jorden. Här mötte vi därför en hel del kända personer, bland andra Carl XII, som förestod en skjutbana vid stadens tivoli samt Napoleon, som var vaktmästare vid en biograf. Rousseau arrenderade ett stort lantbruk, där Voltaire tjänade som dräng, Carl Mickael Bellman var revisor vid systembolaget och baron Münchhausen hade ölbryggeri. Värden på stället var ingen mindre än Dickens, och han kunde verkligen sin sak.

Vi fingo nu veta, att den gamle mannen som tagit emot oss, och som alla hade en sådan respekt för, kallades Förvaltaren och var högste styresman på ön.

HAN SOM SKULLE HA TAG I EN JULGRAN

Folket här talade även mycket om livet på jordklotet och förhållandena där. De ansågo alla, att orsaken till jordbundenheten och dysterheten berodde på jordens oerhörda dragningskraft, det blev ju så tungt att leva. Här var det betydligt ljusare och lättare allting. Så trodde de, att på nästa ö skulle dragningskraften vara ännu mindre för att i sjunde himmeln fullständigt upphöra. Då kunde man ju flyga utan vingar, då blev man en riktig ängel.

Egendomligt var att ta en sup till maten här; man njöt dubbelt så mycket av den som nere på jorden, ty den rann naturligtvis ned så långsamt. En så lätt sak som kork höll sig inte på marken här, släppte man en, flög den rätt upp i luften. Kyparna hade därför ett enkelt arbete, när de serverade pilsner. Flaskorna stodo alltid med halsarna ned, det var bara att vända på dem, så flögo korkarna upp i taket. Varje kafétag var därför fullt av kork, de sutto som små ballonger. Ibland måste de föstås tagas ned, för att inte rummet fullständigt skulle fyllas.

Den andra dagen gingo vi på Stadion för att se några idrottsövningar och detta var verkligen högintressant, trots vi hade börjat vänja oss vid litet av varje.

På planen voro hoppställningar uppsatta, höga som sexvåningshus. Musiken spelade upp en marsch, varvid två fotbollslag ställdes upp. Att beskriva spelet är omöjligt, på oss verkade det så löjligt, att vi nästan kikkade av skratt. De andra åskådarna sutto i andlös spänning och kunde förmodligen ej förstå vår glädje. Man kan knappast säga att det var fart i spelet: på oss verkade det mera som plastisk drömdans. Så följde en spännande kapploppning, vilken ej var mindre lustig.

Före alla prestationer undersöktes alla idrottsmän mycket noga av poliser, så att de ej skulle ha bly i sina fickor. Vi frågade förresten Förvaltaren, varför det behövdes poliser här, och han gav oss den upplysningen, att de voro till för att reglera trafiken samt se till att folk inte gick med bly i fickorna. Detta var den största synd någon kunde begå, ty det möjliggjorde för dem att rusa fram fortare och åstadkomma brådska.

Men för att återkomma till själva idrotten, så verkade höjdhopp ytterst tacksamma för de hoppande. Tjugutva meter var det bästa resultat som nåddes i

fritt hopp. Stavhopp var förbjudet, ty det hade tidigare hänt, att de hoppande aldrig kommit ned igen.

Nu skulle det sista numret gå av stapeln — det var boxningen. Napoleon och Carl XII trädde fram på arenan, klädda som hos oss i boxhandskar och korta byxor. De sökte ivrigt fotfäste i marken och började små framstötter, men som de gingo där och trevade, så satte Napoleon in ett kraftigt slag i magen på Carl XII, så att denne åkte iväg väl en femtio meter. Han hamnade på galleriet uppe hos småpojckarna, vilka med förenade krafter kastade honom tillbaka. När han väl kommit tillbaka, satte han in en högerytter på Napoleon, med den påföljd att denne hamnade i Umkukkas knä. Vi kastade honom vänligt tillbaka, och sedan fortgick detta bollande till publikens stora fröjd.

För att svalka oss åkte vi sedan ut till en skogs-trakt, där en underbar insjö var belägen. I denna badade vi och gjorde de lustigaste hopp från ett tjugometer högt berg. Sedan lågo vi i vattnet och flöto som båtar.

Dagarna gingo fort på denna underbara ö, där nästan varje handling var ett nöje. Nu måste vi emellertid ge oss av, och sista dagen ägnades åt avskedsvisiter. Jag hade blivit synnerligen god vän med Bellman, Carl XII och Münchhausen. Bellman lade jag bort titlarna med redan första dagen, då han hörde att jag kunde sjunga "Bort allt vad oro gör". Han bad mig hälsa svenskarna att de inte skulle rota så mycket i hans förflutna, och om den eller den versraden blivit ändrad eller ej. "Jag tänkte inte så mycket, när jag diktade", sade han, "jag var poet och skrev ur mitt hjärta. Sjung mer och forska mindre." Jag lovade framföra hälsningen med den verkan det hava kan.

Carl XII var inne på ungefär samma kapitel. Han ville ha stoftet ifred i sin kista, och beträffande kulan vid Fredrikshald visste han ej själv, om den var svensk eller norsk och brydde sig inte heller om det. Han hade dött som en krigare och ångrade inte sin död.

Münchhausen var en synnerligen trevlig karl, vi spelade bridge tillsammans en kväll. Han beklagade livligt, att han i likhet med mig aldrig blev trodd här nere på jorden. "Man skall inte tala om, om det händer något ovanligt", sade han, "då skall man tiggans annars säger folk att det är lögn."

"Det är sant", svarade jag.

Med var sitt fat olja om 200 kg. på axeln, som vi skulle ha till vår motor, samt några limpor, sockerskorpor och grönsaker, tågade vi ned till vår båt, följda av en skara vänner. Det blev hjärtliga omfamningar och en trevlig färd ned till vår vanliga värld, ty det var bara att låta det gå av farten ned för vattenbacken.

Väl nedkomna till Stilla Havet kände vi åter jordens dragningskraft som en mara tynga oss. Första dagen orkade vi inte resa oss, men så småningom blevo vi åter vana vid de onaturliga förhållandena. När vi så småningom kommo fram till Australien och berättade vad vi upplevat, fick vi fullt belägg för att Münchhausen talat sant: folk trodde oss inte!

Läkerol

den gör Er gott!

VÄNNORNA

av
Gösta Segercrantz

Det var bara två dagar till julafton. Redan tidigt på morgonen hade det börjat snöa — som stora bomullstappar dalade nu vid fyratiden på aftonen den vita julrekvisitan ner från den mörka skyn. De tända gatlyktorna blevo i denna yrande, vita konfetti endast till små, gula prickar, och gasramperna inför butiksfönstren kunde blott med yttersta ansträngning smälta den svenska vinterns isarabesker på rutorna.

Upe i sitt artistiskt utstyrda, nästan bisarra flickrum låg den nittonåriga Astrid Winkler självsvåldigt utsträckt på sin duschatell — hon väntade sin bästa väninna, Lilian Holm, om en stund, de hade kommit överens att gå på Royals tedancing, men som Lilian blivit fördröjd, var det väl nu knappast någon idé att gå dit, tänkte Astrid misslynt, klockan fem var ju dansen slut. Hon hade varit sysselsatt med att ta på sig en alldeles ny förtjusande eftermiddagsklänning, men då hon hörde pendylen i matsalen slå fyra, stannade hon på halva vägen, och nu låg hon som sagt lättjefullt utsträckt bland sidenkuddarna.

Astrid tittade några minuter med sina litet sömniga ögon på porträtten av de tolv filmhjältar, som hängde på väggen. Det var varmt och skönt i rummet, hon sträckte med en lång suck på sin slanka, smidiga kropp och tänkte på hur bedrövligt det var, att Valentino redan gått bort till en bättre värld. En sådan mun han haft — hon kisade på fotot — vilka ögon, en sådan figur! Vilken himmel att ha varit den mannens hustru!... Astrid suckade igen. Men det fanns ju också andra ännu så länge levande, stiliga karlar vid filmen — gudskelov... Hon slöt ögonen och tänkte med rysning på hur underbart det

skulle vara att bli bekant med John Gilbert, Edmund Love eller Lars Hanson... Hon tände en cigarrett, lade de slanka silkebenen i kors och betraktade dem länge beundrande. De *voro* verkligen ovanligt vackra — morbror John hade för en gångs skull alldeles rätt.

Morbror John, ja! Morbror John, även kallad mr Carling, hade kommit till Stockholm i förrgår från Söderhavsoarna, där han hade flera plantager. Han var egentligen inte hennes morbror utan kusin till hennes mor, men Astrid kallade honom för morbror på hans egen önskan. Det var förresten löjligt, han var ju så ung, den gode John, bara 35 år. Astrid hade inte sett honom sedan hon var en liten backfisch och sedan dess hade morbror John tjänat en förmögenhet. Pappa hade i går sagt, att moderns kusin nog vore värd sina två miljoner. Tänk — *två* miljoner! Hon, Astrid, hade förstås gjort allt vad som stod i hennes makt för att göra sig så vacker som möjligt; det vore minsann inte så dumt att bli gift med en Söderhavsmiljonär — men morbror John hade i går skämtsamt förklarat, att han inte tänkte på att gifta sig förrän om tio år. Men det skulle ingen inbilla *henne*, att han inte var en fruntimmerskarl — antagligen hade han väl nere på Tahiti någon cigarrbrun flicka, en sådan där oljeslank varelse på 16 år, som likt en apa klättrade i palmerna, kanske hade hon ring i näsan till och med, och en sån där gördel av halmstrå om livet. Astrid hade ju sett, hur dom såg ut på filmen. Det var ju förresten inte omöjligt, att han hade ett helt litet *harem* av chokladbruna skönheter.

Här avbröts unga fröken Astrid i sina exotiska

meditationer av att det knackade på dörren, och Lilian steg in i rummet.

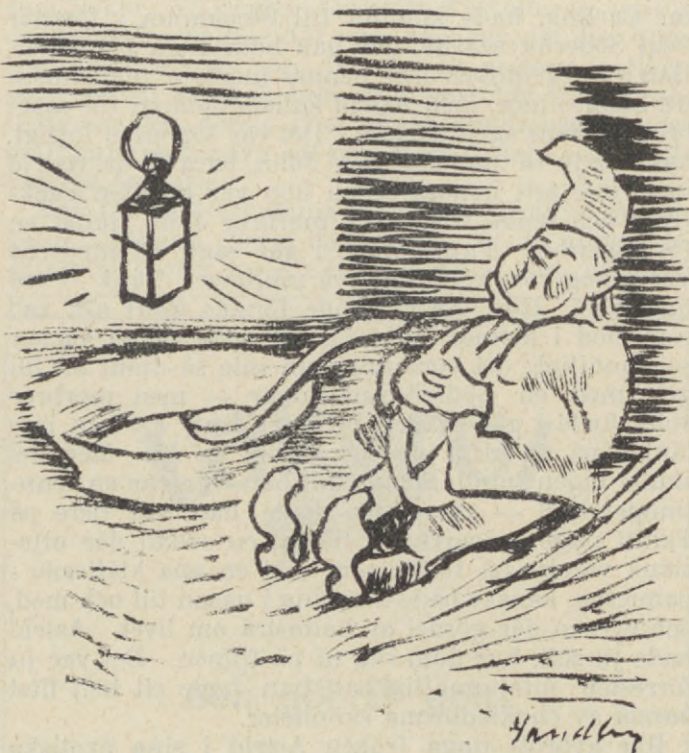
— Goddag, käraste du, väninnorna kysste varandra stormande, ja, du får försöka ursäkta mig, kära Astrid — jag kunde inte komma förr; du vet, mamma är omöjlig, när hon går i butiker. Jag blev riktigt ond på henne...

— Det gör ingenting, kära du, morbror John har nyss telefonerat från Grand, att han inte får tid att göra oss sällskap — han är så förfärligt upptagen, ser du — han har alla möjliga affärskonferenser, så när jag hörde det och du dessutom inte kunde komma klockan tre brydde jag mig inte om att klä om mig. Vad tycker du för övrigt om min nya klänning? Den är från Paris — från Lafayette...

— Alldeles bedårande, kära du — och citrongult sedan, som klär dig så bra! — Synd att inte din morbror kan se dig. Får jag ta' en cigaret?

— Please, darling. Astrid satte sig upp och dinglade med benen. Morbror John, kära du, det har jag nu fått klart för mig, har inte den minsta faible för stackars mej — men det gör heller ingenting — vet du, Lilian, när allt kommer omkring — att sitta hela sitt liv under några gummiträd på Söderhavsoarna... Låt vara, att han ju ser ganska bra ut — men där är ju inte minsta societetsliv, ingen dans, ingen teater, inte en gång en biograf... Och all den där härliga naturen, den tröttnar man snart på. Han har ett par direktörer därnere, som driver på infödingarna, jag ha sett deras fotografier, tjocka, rödbrusiga typer, såna där råbarkade herrar, you know, alltså minimal utsikt till flirt... Men en Lanciabil ska han i alla fall få lov att presenta mig, innan han reser... Astrid sög beslutsamt på sin Abdullah.

— En Lanciabil! — Vad menar du?

— Jo, ser du, saken är den, att morbror John i går frågade mig, vad jag önskade mig i julklapp. Och du vet, att det alltid retat mig, att två av våra väninnor har egen bil. Elsa har ju en Citroën, och Karin fick ju en liten Fiat på sin födelsedag i förra månaden. Och pappa är omöjlig — han säger att affärerna fortfarande är hemskt miserabla — det är ju så löjligt, inte sant — har du någonsin hört annat än att affärerna alltid går eländigt...? Men det hindrar inte, att mamma skall ha en nertzpäls till 5,000 av pappa, och till Rivieran skall dom också kуска ner i januari, så förfärligt dåligt är det väl ändå inte...

— Skall du resa med till Rivieran? Lyckliga varrelse!

— Nähä, för all del — Astrid ryckte på sina vita axlar, dom ska vara ensamma i Nizza — jag skall bevars passa på huset, heter det, fastän fru Lundin är den ärligaste hushållerska i världen. Och vad pappa tänker spela bort i Monte Carlo, talar han tyst om... Men för att återkomma till Lancian, så har jag gett mig sjutton på, att morbror John skall få lov att ge mig en till jul. Herregud — den kostar bara tiotusen, en sån där liten sportmodell för 4 personer — och körkortet är ju ordnat på 14 dagar — tänk så förtjusande du, när vi kan köra ut på Strandvägen tillsammans — och tänk vad Elsa och Karin ska bli gröna av avundsjuka... Haha, haha!

— Dom kommer nog att spricka.

— Om dom kommer... Men ser du, Lilian, jag vet inte hur jag skall bära mig åt. Jag kan ju inte direkt säga till morbror John, att jag utsett honom till att få det stora nöjet presenta mig med en bil. Du har ju bara sett honom en gång i förrgår, när vi hade middag för honom, så du vet inte, att han är ganska snarstucken — han är ju en selfmade man, så han har den där idén, att ungdomen skall vara anspråkslös, och jag är så förfärligt rädd, att han skall ge mig ett manicuretui eller en schal eller en bok av Selma Lagerlöf... Därför har jag tänkt ut att du, kära Lilian ska säga det till honom...

— Jag? Jag förstår inte...

— Varför inte det? Det är ju den enklaste sak i världen. I morgon har morbror John bestämt lovat mig att gå med oss klockan tre på Royal och dansa. Och naturligtvis dansar han också med dig. Åtminstone en dans för hövlighetens skull om inte annat. Astrids mörka ögon snuddade vid den stora spegeln.

— Och medan jag dansar med din morbror... Lilian undertryckte en sötsur grimas.

— Ja, det är ju solklart, sade Astrid ivrigt. Medan du dansar med honom, säger du, att du och jag ha jämfört våra önskelistor, och så säger du, så där skålmskt, förstår du, som du kan så bra:

— Tack för komplimangen...

— Så säger du, att du vet en sak som jag önskar mig alldeles rysligt intensivt, men det är en sak som jag inte vågar sätta på önskelistan — du måste framhålla för honom, att jag är så förfärligt anspråkslös, och att jag aldrig skulle våga säga, att jag så vanvettigt gärna skulle vilja ha en Lancia. Den finns förresten hos Björklunds — en liten modell till tiotusen.

— Naturligtvis vill jag hjärtans gärna göra dig den lilla tjänsten, käraste Astrid, du vet ju, att jag går i elden för dig...

Den brunetta fröken Winkler smålog ljuvt mot sin blonda väninna, de kysstes ömt. Astrid tog på sig en kimono och stack fötterna i ett par turkiska tofflor med glaspärlor.

Varpå fru Lundin, hushållerskan, kom in med choklad och gräddbakelser. Och två väldiga pepparkakshjärtan, som de båda unga flickorna strax brände trådar i och skrattande hängde om sina halsar.

Och då fru Lundin gått, öppnade skön Astrid ett skåp och tog fram en karaff grön chartreuse och ett par kristallglas.

Ute föll snön i tjocka flingor, och det var bara två dagar till julafton.

I Grand Hotel Royals vinterträdgård var det alldeles fullt av en elegant eftermiddagspublik. Ett parkettgolv hade lagts ut över gräsmattan, och dansen trädde med liv och lust.

Vid ett bord satt mr Carling, välpressad och gemytlig, i livligt samspråk med sin unga nièce och dennas väninna. Det låg en viss förväntansfull julstämning i luften. Mitt i restauranten stod en enorm julgran med hundratals blinkande ljus, det doftade härligt av barr. Kyparna ilade snabbt av och an mellan borden, och överallt dracks ångande varm julglögg.

Fröken Astrid och fröken Lilian, nyshinglade, ny-pudrade, diskret parfymerade, klädda i det modernaste Stockholm kunde åstadkomma, hade redan dansat var sin dans med morbror John. I detta ögonblick kom en vaktmästare fram och anmälde, att det var telefon till hr Carling. Morbror John ursäktade sig och gick.

— Nå, vad sade han? frågade Astrid ivrigt.

— Vem? Din morbror? Åh — jäså — nej vet du, det var omöjligt för mig att komma fram med det du bad mig om, du får verkligen ursäkta mig kära Astrid men din morbror underhöll mig hela tiden vi dansade med hur det var där nere på Tahiti — han är till den grad underhållande, tycker jag, han talade om de varma nätterna, stjärneprakten på söderns himmel, koprainsamlingen, korallreven...

— Men Lilian, då! Astrid Winkler såg riktigt arg ut, du *lovade* ju, du skulle tala med honom om Lancian — det får jag verkligen säga, att det hade jag inte väntat av dig, min bästa väninna — pratar en massa strunt, då du har viktigare saker att konversera om än stjärneprakten...

— Han dansar ju också alldeles *underbart*, din morbror, ursäktade sig blondinen. Men *nästa* dans, det lovar jag dig...

— *Nästa dans!* Astrid fick tigerglans i blicken. Vem säger, att morbror John har lust att dansa ännu en dans med *dig*... Han är ju dock — jag menar... Hon bet sig i tungan.

— Säg du bara ut, lilla Astrid!

— Äsch! Fröken Winkler räckte fram handen — du får förlåta mig, söta Lili — och du skall för himlens skull inte tro, att jag inte *unnar* dig dansa med morbror John — det är bara den där bilen jag har i

tankarna alltjämt. Och du vet ju, hur upptagen han är. Se som han nu är ute och telefonerar. Jag är rädd att han till exempel måste gå sin väg, innan du fått sagt, vad du lovat mig...

De avbrötos av hr Carling, som småleende åter slog sig ner bredvid dem.

Och båda de unga damerna voro plötsligt som nyutslagna rosenknoppar. Med glänsande ögon hörde de intresserat på allt vad morbror John berättade om det exotiska öparadiset: de levde med i vad han sade, skrattade pärlklingande åt hans bonmots: deras tänder skimrade, och deras karminröda munnar sågo så förföriskt lockande ut, att tvenne löjtnanter kommo fram och bockade sig. Och naturligtvis avsgo de båda skönhetserna i det de ljuvt blickade på morbror John.

Musiken spelade en tango.

— Den måste jag dansa med er, fröken Holm, sade hr Carlin till Lilian, tango tycker jag för min del är den underbaraste av alla danser. Den har tropiker-nas själ — eldig, betagande, drömmande, underbar... Han tog hennes arm och de skulle just glida ut på parketten, då vaktmästaren ånyo uppenbarade sig med beskedet, att en direktör Vestergren ville tala med hr Carling i telefonen.

— Åh — är det Vestergren — ja, sade morbror John och såg otröstlig ut, då måste ni vara snäll förlåta mig bara en minut, viktiga affärer, förstår ni, fröken. Jag är strax tillbaka.

— Business is business, bäste mr Carling, svarade

DEN MODERNA JULGRISEN

eller DEN SLANKA LINJEN

Lilian och gav honom en blick som sade, att hon inte alls var ond på honom.

— Det tycker jag om att höra, det visar att ni är en förnuftig flicka, sade mr Carling och skyndade ut i hallen.

Lilian satte sig.

— Det var då fasligt, vad han är intresserad att dansa med *dig*, mumlade Astrid med förvånat uppdragna ögonbryn. Men glöm nu inte, är du snäll, vad jag bett dig om! Hennes ton var spefull, och rorsorna på hennes kinder en nyans rödare.

— Nej, då, det skall jag visst inte, jag försäkrar dig — Lancia finns hos Björklunds, inte sant — en sportmodell. Jag skall göra mitt bästa. Men din morbror dansar så nedrigt bra, att man helst skulle vilja blunda... Lilian log retfullt. Hör du medan jag tänker på det, fortsatte hon, det var en sak jag ville be dig om. Den ena tjänsten är den andra värd. Och om jag nu hjälper dig med bilen...

— Du *menar* väl inte?... Astrid såg ut som den bekanta saltstoden i gamla testamentet.

— Ha ha ha ha ha! Nej, visst inte — tror du kanske *jag* lägger an på din gamle morbror. Ha ha ha... Du vet ju, att jag är hemskt förtjust i löjtnant Bygelsvärd. Och ser du, han och jag har kommit överens om att gå ut tillsammans och köpa julklappar i morgon klockan mellan fem och sex. Han är daglöjtnant just nu, och det är den enda tid han kan komma

loss från regementet. Men just den tiden är mamma upptagen med sin sömmerska, och jag har lovat henne att vara hemma och ta emot doktorn, som också kommer just den tiden till min syster Ern, som ju ligger med en vrickad fot. Säg, Astrid, *kan* du inte göra mig den tjänsten att komma i mitt ställe och ta emot doktorn?

— Nej, vet du vad, Astrid såg högeligen indignerad ut, det har jag inte den minsta lust till. Du vet att jag gärna gör allt, vad du ber mig om, kära Lilian, men att sitta och passa din näsvisa lilla syster... nää — du får ursäkta, men det kan jag verkligen inte. Jag har också beställt tid med min frisör just då, och du vet hur upptagen monsieur Fasquelle alltid är. Och er rödhåriga doktor...

Morbror John stod i detsamma och bockade leende för Lilian.

Julen gick, och på nyårsaftonen var det stor middag hos grosshandlare Winkler. Tjugofyra personer hade mottagit inbjudningen. Våningen var rikt eklärerad, maten och vinerna lukulliska.

Vid desserten kom den stora överraskningen och slog som den kända bomben ner bland sällskapet.

Mr John Carling, plantageägaren och miljonären, höjde sitt glas, och sedan han tackat familjen Winkler för en i allo lyckad julhelg och den lovande början till årets sista dag, sade han:

— Och så mina damer och herrar, kommer jag med en liten nyhet. Jag har här hos mina släktingar, vårt charmanta värdfolk; haft nöjet göra en ung dams bekantskap. (Alla sågo på den förvånade blickande Astrid.) Denna unga dam är fröken Lilian Holm, som i dag lovat bli min hustru. Om tre veckor gifta vi oss, och mina affärer, som jag på sista tiden forcerat, har välvilligt unnat mig en månads ledighet. Så strax efter bröllopet tänker vi, min fästman och jag, att göra vår weddingtripp till det vackra Åres is- och vintersport och snötyngda granar. Vi får hoppas att det i alla fall inte blir för kallt för oss. (Han smålog mot Lilian.) Resan till Åre företar vi i min fästmans bil — jag har nämligen köpt dig, käraste Lilian, en liten Sporting-Lancia, som du egentligen skulle haft i julklapp, men som du nu i stället får som min nyårspresent. Vi får hoppas, att inte snödrivorna blir för höga på vägarna, annars tar vi tåget. Och sedan bär det av till Tahiti...

— Till korallreven och stjärnenatten sade Astrid patetiskt och med småleende behärskning, som hennes mor tyckte var övermänsklig.

Då fru Winkler sent samma natt inne hos sin dotter och ensam med henne i flera timmar debatterade den stora händelsen, sade Astrid till slut alldeles utom sig:

— Att hon gifter sig med morbror John, det må så vara, och att han gett henne en Lancia i stället för mig, det går väl också an, fastän det är hårt — men att hon kunde vara så *nedrig*, att hon ställde om att morbror John i julklapp gav mig ett manicuretui, en schal och en bok av Selma Lagerlöf — det förlåter jag henne aldrig!

Prenumerera på Status 1939! Pris 5 kr.

För detta pris erhåller Ni utan extra kostnad "Status" rikt illustrerade och värdefulla JUL- och MIDSOMMARNUMMER (nr 6 o. 12), vilka annars kosta 1 kr. per st.

Lungsjuka

erhålla emellertid tidskriften för ett pris av 3: — kr. per år.

Prenumerera i dag! Ni behöver endast sända in 5 resp. 3 kr. på postgiro 154420, Tidskriften Status, Götgatan 83. Stockholm, så kommer tidningen till Er i korsband under hela nästa år.

Det gamla huset

Här ljödo glada skratt och här gick julens lekar
från rum till rum och ifrån år till år.

Här spredo brasors sken och tända talgljusvekar
i julekväll sitt ljus i sal och vrår.

Här breddes julens halm på golv, som skurats vita
och nöts av seklers steg och grova sulors dans,
och julens bord med helig rekvisita
gav åt vår sal en överjordisk glans.

Ty här emellan vita hyacinter
låg Jesusbarnet i sitt enkla stall
och runt omkring det rådde nordens vinter
av glittervadd, som glänste som kristall.
Här gingo herdar uti vall med fåren
bland mossa från vår egen gröna skog.
Nog var väl ullen bliven grå med åren.
Stor sak! — För oss så var den snövit nog.

Tre vise män från Österns sagoländer
i biblisk prakt och kronor utav gull,
som buro rökelse i sina händer,
till stallet hade gått för barnets skull.
Balthasars arm var bruten — lika gärna
han syntes sträcka fram sin friska hand
med guld och myrra till det barn, vars stjärna
i julens natt blev tänd i Österland.

En spegelbit bland bordets vadd och mossa
var här en sjö, som speglar Österns prakt
och ljus av stjärnor, som på himlen blossa
och julens ängel, vilken stod på vakt.
— En spegelbild, som än i hjärtats kammar
kan återkasta klart det juleljus,
som störst och skönast ibland alla flammar;
det, som var tänt uti vår barndoms hus.

Johannes Sandrén.

NÄSSJÖ

KONSUM

BLIV MEDLEM

och gör Edra inköp i Konsumtionsföreningen

NÄSSJÖ - FORSERUM - BJÖRKEBY

(Medlemskap erhålles utan kontant inbetalning)

HÄLSINGBORG

Kronans Drycker

hög kvalitet till jul, som året runt.

BRYGGERIET KRONAN - Telefon 14 99

SUNDSVALL

A.-B. Kolimporten - Laurents

— SUNDSVALL —

KOL - KOKS - BYGGNADSMATERIAL

Telefon: Namnanrop

SÖDERHAMN

CENTRUM

för allas beundran är alltid den Dam, som friserar sig hos

DAMFRISERINGEN CENTRUM

Tägtgatan 2 SÖDERHAMN Telefon 28 38

VÄSTERHANINGE

L. P. Larssons söner

Telefon 23 VÄSTERHANINGE Telefon 23

Hyvlade och ohyvlade trävaror, Plywood
Tegel och Papp

VÄSTERÅS

ALLT I 1:STA KLASS

**SPECERIER och
KONSERVER**

Sigfrid Holm A.-B.

Tel. 68, 698

VÄSTERÅS

Tel. 68, 698

ÖSTERSUND

Vad läkarvetenskapen säger om JÄMTLANDS MESOST.

"Den mesost, Jämtlands Förenade Mejerier tillverkar och försäljer, är en ost av utomordentligt högt kvalitetsvärde. Den är ej bara välsmakande, tack vare sin halt av mjölksocker, utan representerar dessutom ett utomordentligt högt näringsvärde genom i densamma ingående, för vår föda oundgängliga, näringsbeståndsdelar i fysiologiskt väl avvägda proportioner. Genom detta höga näringsvärde lämpar sig mesosten utmärkt för barn och klena personer, och bör för övrigt, med välsmak ingå som ett lättsmält och närande födoämne vid våra måltider i alla åldrar."

Torsten Åstrand, Förste Stadsläkare.

JÄMTLANDS FÖRENADE MEJERIER
Tel. 808, 806, 27 48 ÖSTERSUND Tel. 808, 806, 27 48

Nya Läskedrycksfabriken

Tel. 22 22 ÖSTERSUND Tel. 22 22

REKOMMENDERAS VID BEHOV AV

Julmust - Julglögg - Läskedrycker och Wichyvatten
allt till platsens billigaste priser.
Modern maskinell utrustning.

Jämtlands Slakteriförening

Storgatan 6 - Östersund

Kontor Tel. 588

Lager Tel. 24 29

Tillhandahåller:

Färskt och saltat kött och fläsk. Rökt fläsk.

Torkat färskött. Charkuterivaror.

Lagrets utrustning med moderna kylmaskiner
garanterar prima varor.

JÄMTLANDS LÄNS SPARBANK

— ÖSTERSUND —

Grundad 1847

Insättarnas behållning

kr. 21.360.000: —

Egna fonder kr. 3.160.000: —

Parfymen och Eau de Cologne

Tekn. art. i parti och minut.

Aktiebolaget Östersunds Färghandel
Storgatan 19 Telefon 423

FÄNRIKEN OCH MAMSELL ANNA-LISA

(Forts. från sid. 8.)

Men Anna-Lisa böjde sig hastigt ned och viskade i hans öra:

— Bliv bara sittande och säg honom icke emot. Eljest får jag veta av krögarns nävar till kvällen.

När fänriken hörde detta, och när han kände hennes ansikte helt nära sitt, blev han så upprörd, att han föga visste om spelet. De spelade en lång stund, under det att det var alldeles tyst i salen. Fänriken betalade stadigt ur börsen, tills den var platt och tom. Då satte värden schatullet bredvid honom. Och med fumlande fingrar öppnade han dess lock.

Då han nu såg, att det endast återstod tre av de femhundra riksdalerna, blev han förunderligt lugn och kall i blodet. Det går icke an, tänkte han, att jag rent ruinerar mig och till på köpet blir till spe, bara därför att en vacker tös står bakom stolen. Inte kan det betyda olycka, att ens hjärtans kär står bredvid! Det gäller bara att hålla tankarna väl samlade och passa noga på korten.

Så gjorde han också. Och han kom snart så helt in i spelet, att han alldeles förglömde mamsellen, som stod bakom hans stol. När han någon gång tittade upp, såg han endast krogkundernas ansikten, som syntes honom giva uttryck åt den livligaste spänning. Kaptenen själv hade dock bibehållit sitt lugn och framslungade då och då en skämtsam glosa. Men fänriken smittades så av spänningen, att han ingenting hörde.

Till sist blev han så torr i strupen, att han måtte ha ännu ett krus. Han erinrade sig, att flickan stod bakom honom. Han trevade efter handen och fann den. Men Anna-Lisas lilla hand var ingalunda tom, utan höll hon åtskilliga kort mellan fingrarna.

Fänriken hade så när skrikit till, så upphetsad och förbryllad var han. Han förstod med ens, att flickan och kaptenen voro i kompani, antagligen så, att flickan visade med sina kort, vad fänriken hade på hand. Han kunde nu också tydligen märka, hur väl kaptenen hade reda på hans kort. Likaledes förstod han, att värden och de övriga gästerna voro i förbund med kaptenen, som säkerligen alls icke vore någon pensionerad kapten utan en förrymd fästningsfånge från Marstrand eller dylikt.

Vem han däremot icke blev klok på, var mamsell Anna-Lisa. Att utan vidare hålla den sköna flickan för en simpel äventyrerska var honom mycket emot. Snarare var hon väl ett oskyldigt barn, som råkat i dessa skurkars våld. Hade hon icke talat om världens nävar? Och hur ängsligt och motvilligt hade hon icke lytt kaptenens befallning och ställt sig bakom stolen. Tanken härpå pinade fänriken övermåttan. Och plötsligt kastade han huvudet bakåt för att kunna se upp i det stackars barnets ansikte.

Då såg han tydligen, hurusom mamsell Anna-Lisa sträckte ut en skålmsk och ljusröd liten tung-

spets och därmed liksom viftade åt den förmente kaptenen. Fänriken blev nästan som förlamad vid denna syn. Ty han hade hållit mycket av mamsell Anna-Lisa och i trots av sina aderton vårar hade han ännu icke varit med om ett så svart förräderi. Han drog åt sig benen som för att stiga upp, men i detsamma kände han åter mamsell Anna-Lisas ansikte tätt intill sitt, och han hörde henne viska:

— För guds skull bliv sittande. Nu misstänker han mig icke längre, och jag kan skaffa er tillbaka edra pengar. Tag blott försiktigt de kort jag räcker er.

När hon viskat detta, sträckte hon på sig, gäspade och sade alldeles högt, att nu kunde hon ha stått nog och om fänriken ville maka åt sig litet, ville hon sitta bredvid honom. Så skedde, och genast började hon smussla kort i hans hand och höll honom städse med de bästa kort.

Allt detta minskade naturligtvis på intet sätt fänrikens förvirring. Han var visserligen innerligen glad, därför att han nu såg, att Anna-Lisa ingalunda av egen vilja sökt att bedraga honom utan därtill tvingats av sina husbönder. Men å andra sidan kom han i stor vända. Satt icke han, fänriken, där och spelade med falska kort? Låt vara, att hans motspelare var en den argaste bedragare, som redan så gott som tömt hans schatull — men var han därför själv berättigad att nyttja samma dåliga medel? Borde han icke hellre gripa till värjan och tvinga den skurken att giva tillbaka sitt rov?

Men hur skulle det i sådant fall gå med mamsell Anna-Lisa? Skulle icke hon tillsistone få böta för alltsamman? Och dessutom — var fanns värjan? Han hade lagt den på bordet, under spelets gång hade någon flyttat den därifrån.

Medan fänriken grubblade över allt detta, var han emellertid tvungen att fortsätta spelet. Och med Anna-Lisas bistånd vann han nu spel på spel. Sedlar och mynt började återvända till schatullet. Det var dock fänrikens rättmätiga egendom — varför skulle han icke återtaga den, när omständigheterna och Anna-Lisas kärlek så tillstodde. Det var kanske detta — Anna-Lisas kärlek — som mer än någonting annat bedödade fänrikens samvetsagg. Att hon trotsande alla faror gjorde hans sak till sin, var ju dock bevis på den renaste, mest oegennyttiga tillgivenhet. Skulle han icke, när han en gång komme att tala med kära mor om detta, lätteligen kunna visa henne, vilken skatt han funnit, vilken pärla bland soporna? Helt visst skulle kära mor förstå, att en flicka, som med sådant hjältemod kommit fänriken till undsättning, ingalunda kunde vara någon vanlig värdshus-snärla.

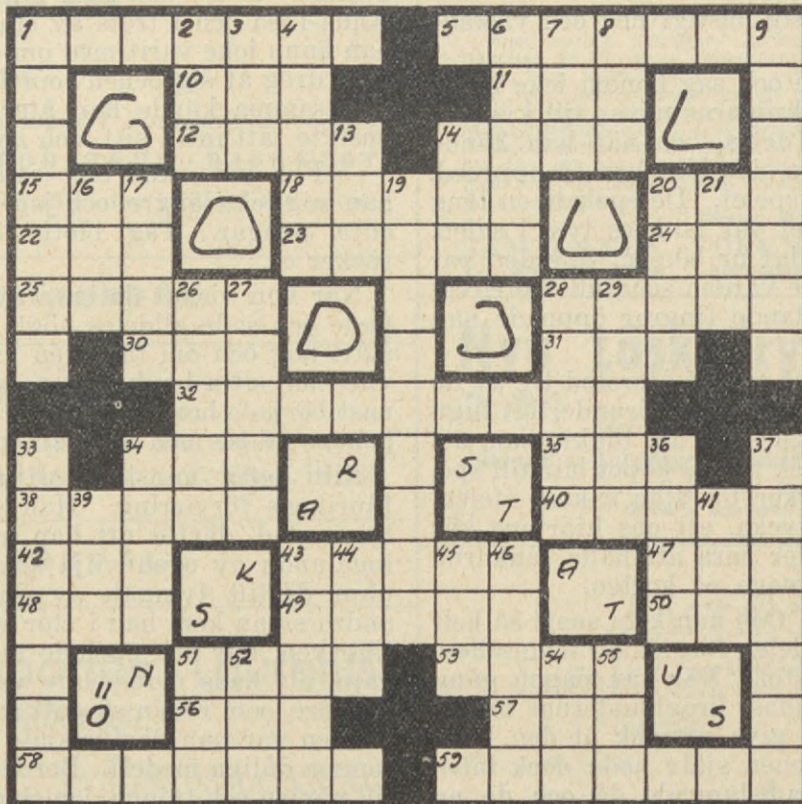
Sålunda satt den gode fänriken på källaren Gyl-lene Vimpeln och spelade med falska kort icke blott om sina femhundra riksdaler utan också om sin kärlek och lycka. Men när han vunnit en tid och redan hade de femhundra i schatullet, slog värden näven i bordet och det blev stort stim och hojtande. Fänriken spelade med falska kort.

JULKORSORDET

Vågrät.

1. För nygifta — kauske särskilt vid julen.
5. Högre befäl.
10. Byggsdes nog på mer än en dag.
11. Ljud.
12. Kan vara skällsord.
14. Säger den frågvisse.
15. Upprepning genom reflexion.
18. Bekant sådant av bojarer.
20. Öppning.
22. Hör till julgrötsätandet.
23. Bereda.
24. Känd sångerska.
25. Vill säkert inte brandmannen höra på julaftonen.
28. Friherre.
30. Att dra' timmerstockar i.
31. Meddelande.
32. Stolar och bord.
34. Beskylles ibland för att vara fisk.
35. Fäller man en, har man i alla fall tio kvar.
38. Någoting för en törstig yankee.
40. Ytvidd.
42. Pronomen.
43. Skådeplats.
47. Plats för klack.
48. Farligt hål.
49. De svartes land.
50. Inleder ofta satser.
51. Ord på nyårskort.
53. Ilska som man kan läsa med.
56. Ort bekant genom "skuta".
57. Man.
58. Är filatelisten.
59. Don Juan.

Lodrat.

1. Farbror Svens specialitet.
2. Får inte luften vara i jul.
3. Beröm med härlig doft.
4. Uttryck för myckenhet.
6. En sådan gör ingen sommar.

7. Finnes både svarta och vita.
8. Delad.
9. En dylik kan nog inte alla gynnare av Tobaksmonopolet göra.
13. Ha förkänning.
14. Fångstredskap.
16. Kan ha klyvande verkan.
17. Besvär.

19. Högtidlig försäkrans.
20. Kurs.
21. I ur — ej i skur.
26. Passande julklapp åt bokmal.
27. Vanlig dryck på sanatorium.
28. Skulle nog många tungviktare behöva.
29. Gör den franska regeringen rätt ofta.
33. Kan replik och spjut vara.
34. Handrörelse — kan även vara ett gott råd.
36. En sådan har tydligen Lubbe Nordström gjort.
37. Meningslöst ritande.
39. Byggnad.
41. Del av skådespel.
43. Växtsläkte.
44. Har en egen bok.
45. Går runt.
46. Söker förbindelse.
51. Skräddarverktyg.
52. Vill nog de flesta att snön skall göra i vinter.
54. Blir säkert inte bortglömd på julaftonen.
55. Får man inte säga om gröttfädet.

Lösningar till "Julkorsordet" skola vara oss tillhanda senast före den 1 febr. 1939, och resultatet offentliggöres i februari numret. Två pris, ett på 10 och ett på 5 kr. utdelas.

Skriv "Julkorsordet" på kuvertet och adressera till Tidskriften Status, Götgatan 83, Stockholm.

Ville han nu icke genast giva ifrån sig sitt schattull, sin ring och en och annan småsak av ädel metall, så skulle man tillkalla stadsvakten. Här fanns vittnen nog! Fänriken hade spelat med falska kort!

Under allt detta hojtande försvann Anna-Lisa och fänriken stod där ensam bland idel fiender. Han sökte sin värja, men fick den upplysningen att värden burit värjan till hans logis, då det icke var gott att lämna stickvapen i händer på kält ringar.

I trots av sina aderton vårar brast fänriken i gråt. Men ingenting halp, han måste lämna Gyllene Vimpeln ganska barskrapad. När han ännu gråtande steg ut på gatan, kom Anna-Lisa farande som en yrvind efter honom, slog armarna kring hans hals och kysste honom. Ty hon menade, att

han icke skulle gå alldeles lottlös från kalaset. Då frågade fänriken om hon icke ville lämna den tjuvhålan och följa honom till hans kära mor, som han nog skulle beveka att taga emot henne som en dotter.

Men den skälmen skakade på huvudet och svarade:

— Jag tackar ödmjukast, men stannar väl på Vimpeln, eftersom jag är stadd att sköta tjänsten.

Över detta grubblade sedermera fänriken alla de år, Gud förunnade honom. Ibland tyckte han sig förstå, att Anna-Lisa måste hava varit ett oskyldigt barn, som råkat i rövarhänder. Ibland åter kände han sig nästan övertygad om, att manssell Anna-Lisa varit den värsta skälmen i värds- huset Gyllene Vimpeln. Till full visshet kom han aldrig.

Pappersaffären Svenskt Papper

AKTIEBOLAG

Sveavägen 98 v - STOCKHOLM - Tel.: Växel 23 11 20

AKTIEBOLAGET BRUSAFORS-
HÄLLEFORS FÖRSÄLJNINGSKONTOR

Lager av olika pappers-
sorter, kartong och kuvert

Avlyssna radioprogrammet
utan störningar! ANVÄND

VARTA

och

PERTRIX

RADIOBATTERIER

— Svensk tillverkning —

AKKUMULATOR-FABRIKSAKTIEBOLAGET TUDOR

Stockholm — Göteborg — Malmö
Akkumulatorfabrik: NOL vid Göteborg.
Torrbatterifabrik: Sundbyberg.

Gevaert

Express
Superchromfilm
28°

tillförsäkrar Eder under
alla väderleksförhållanden
BÄSTA RESULTAT

Aromrostat
kvalitetskaffe

Stimulerande — Välsmakande
Prisvärt

HERMAN ANDERSON & SON TRYCKERI

Dalagatan 12, tel. 31 51 00

Rekommenderas för gediget

AFFÄRS-, ILLUSTRATIONS- och BOKTRYCK

ÖSTERSUND

På upptäcktsfärd

efter goda varor till lämpliga priser
i t. ex.

UNDERKLÄDER
STRUMPOR
SKJORTOR
SLIPSAR o. d.

gå till

konsums manufakturaffär
Prästgatan 45, Östersund. Tel. 88

ÖSTERSUNDS KONSUMTIONSFÖRENING

ULLGARN

för stickning och virkning
i stor sortering hos

DAHLMANS - Storgatan 21

KRONMÄRKTA ÄGG — ägg Ni kan lita på

Jämtlands läns Äggcentral
ÖSTERSUND

Stockholms Stads Sparbank

Grundad 1821

Adr.: Fredsgatan 9 - Stockholm
Tel. Namnanrop

RÖDSPRITEN

måste vara med, när det stuvats in för en längre eller kortare färd. Skaffa Er ett punkerkök och Ni är ifrån alla bekymmer med bränslen, som medföra os och lukt.

Rödspriten tillhandahålles i 4- och 5-liters plåtdunkar till ett pris av 70 öre resp. kronor 2:70.

I lös vikt är priset 35 öre pr liter vid inköp i poster om minst 5 liter, i 1-literposter 39 öre

General Motors vagnar

äro var och en i sin prisklass de modernaste och mest fulländade och ge det högsta realvärdet för pengarna. Inom denna grupp skall Ni göra Edert val av bil:

■
OPEL
CHEVROLET
PONTIAC
OLDSMOBILE
BUICK
LA SALLE
CADILLAC
VAUXHALL

General Motors Nordiska A.-B.
STOCKHOLM

Stockholms Läns Brandstodsbolag

1844

Försäkringssumma den 31 december 1937

Kronor 623,000,000:—

Tecknar försäkringar inom Stockholms län

■■■

Kontor i Stockholm:

Jakobsgatan 14 - Tel. 10 13 57, 10 13 58